

நாட்டை அழிவுப்பாதைக்கு இட்டுச் செல்லும் வேலைகள் மீண்டும் ஆரம்யாகியுள்ளன!

நாட்டில் 30 வருட அழிவுகரமான யுத்தம் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டு பத்து அண்டுகள் கடந்துவிட்ட நிலையில், மீண்டும் ஒரு அழிவுகரமான நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டு நாசகார சக்திகள் தங்கள் வேலையை அரம்பித்துள்ளன. முன்பு போல இனப்பிரச்சினை வடிவத்திலேயே மீண்டும் அந்த வேலைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. அதற்காக சகல பிற்போக்கு தமிழ் தேசியவாத சக்திகளும் ஓரணியில் திரட்டப்பட்டு வருகின்றன.

இலங்கையில் தோன்றிய

இனப்பிரச்சினை என்பது பிரித்தானிய ஏராதிப்தியவாதிகளால் தமது காலனியாதிக்க தேவைகளுக்காக மக்களைப் பிரித்தானும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டு, அவர்களது உள்ளாட்டு அடிவருடிகளான சிங்கள தமிழ் முதலாளித்துவ சக்திகளால் வளர்க்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

பிரித்தானியர் தென்னாசியாவில் - குறிப்பாக இந்தியாவில் தமது காலனியாதிக்கக்கு எதிராக எழுந்த சுதந்திரப் போராட்ட அலை காரணமாக இலங்கையையும் விட்டு 1948 இல் வெளியேற நேர்ந்தாலும், தமது உள்ளாட்டு அடிவருடிகள் மூலம் இலங்கை அரசியலிலும் பொருளாதாரத்திலும் அதிகம் செலுத்திக்கொண்டு இருந்தனர். அதற்கு ஏதுவாக சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அடிசியும், தமிழ் பிற்போக்கு மேட்டுக்குழாமும் செயற்பட்டன.

அனால் இடதுசாரி இயக்கத்தினதும் அதன் தலைமையிலான தொழிற்சங்க

இயக்கத்தினதும் வளர்ச்சி காரணமாக ஏராதிப்திய எதிர்ப்பு உணர்வுகளை இலங்கை மக்களின் மனங்களில் உருவாகி வளர்ந்ததால், பிரித்தானியர் உருவாக்கிய முதலாளித்துவ பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் மூலமே 1956 இல் அட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டு எஸ்.டப்ரி.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க தலைமையில் ஒரு ஏராதிப்திய எதிர்ப்பு அரசாங்கம் உருவானது.

பண்டாரநாயக்க அட்சிக்கு வந்ததும் தென்னாசியாவிலேயே புரட்சிகரமான முறையில் தீவிரமான பல ஏராதிப்திய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை இலங்கையில் மேற்கொண்டார். அதன் காரணமாக இலங்கையில் இரண்டாவது சுதந்திரம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டு பிரித்தானியாவின் பிடி மேலும் தளர்ந்தது. அதன் காரணமாக பிற்போக்கு சக்திகள் 1959 இல் பண்டாரநாயக்கவை படிகொலை செய்தனர்.

பிரித்தானியாவின் பிடி இலங்கையில் தளர்ந்தாலும், உலகில் முதல் நிலை ஏராதிப்திய வல்லரசாக வேகமாக

வளர்ந்து வந்த அமெரிக்காவும், பிராந்தியத்தில் வல்லரசாக வளர்ந்து வந்த இந்தியாவும் இலங்கையை தமது பிடிக்குள் கொண்டுவரும் முயற்சிகளில் இறங்கின. அதன் காரணமாக அவர்களது செயற்பாடுகள் இலங்கையில் அதிகரிக்கத் தொடங்கின.

இந்தச் சூழ்நிலையில் 1960 தேர்தலில் வெற்றி பெற்று பண்டாரநாயக்கவின் விதவை மனைவி சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் தலைமையிலான அட்சி அமைந்தது. அவர் தனது கணவர் தொடக்கி வைத்த ஏராதிப்திய விரோத, பிற்போக்கு விரோத நடவடிக்கைகளை மேலும் முன்னிடுத்துச் சென்றார். அதனால் வெகுண்டெழுந்த பிற்போக்கு சக்திகள், 1962 இல் இராணுவச் சதி ஒன்றின் மூலம் அவரது அட்சியைக் கவிழ்த்து அவரையும் கொலை செய்வதற்கு முயற்சி செய்தன. அனால் தேசுபக்த படையினரால் அந்த முயற்சி தோற்கடிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், 1964

தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம் பார்க்க...

நாடு சிந்தனை மறைந்தும்

வாசியின் வலியை: 'வானவில்' 11வது ஆண்டுல்

2011 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 'வானவில்' தனது முதலாவது இதழை வெளியிட்டது. அப்போது முன்ஸிலாய்க்காலில் யுத்தம் முடிவடைந்து ஒன்றை வருடங்களே ஆகியிருந்தது. யுத்தம் முடிவற்ற பின்னர் இலங்கையின் சமூகங்களிடையே கருத்துத்தாத்தில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய மாற்றங்களை நோக்கமாகக் கொண்டே 'வானவில்' பத்திரிகையை ஆரம்பித்தோம். அந்த நோக்கத்தில் நாங்கள் இன்னமும் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் நிறையீலே இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் உறுதியாக நம்புவதாலேயே 'வானவில்' பத்து வருடங்களைக் கடந்து தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

ஊடகம் என்பது வெகுஜனத் தொடர்பாலிற்கு பயன்படும் ஒரு சாதனம். ஓவ்வொரு ஊடகமும் அதன் நோக்கங்கள், உள்ளடக்கங்கள் மற்றும் வடிவங்களில் தனித்துவங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே தமிழ் மொழியில் 'வானவில்' மாதிரியான ஒரு பத்திரிகையை இன்னொன்றுடன் ஒப்பிட முடியாது. 'வானவில்' சொற்ப வளங்களுடன், இலாப நோக்கற்று, எளிமையாக வெளிவரும் பத்திரிகை என்பது வாசகர்களுக்கு தெரிந்ததே. தமிழ் மொழியில் வானவில் போன்று பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக வெளிவரும் பத்திரிகைகள் ஏதாவது இருக்கின்றதா என்று தேடிப்பார்த்தால், எங்கள் கண்களுக்கு எதுவுமே தென்படவில்லை. வாசகர்களாகிய உங்களுக்கு அப்படி ஏதாவது தெரிந்தால் எமக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள்!

COVID-19-ஐ ஏற்படுத்தும் SARS-CoV2 என்ற கொரோனா வைரஸ், 2020 ஆம் ஆண்டு முழுவதுமே உலகை ஆக்கிரமித்திருந்தது. இதுவரையில் உலகளவில் சுமார் 100 மில்லியன் மக்கள் தொற்றுக்குள்ளாகி இருப்பதாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டும், 2 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட உயிர்களைக் கீந்த வைரஸ் காவு கொண்டுமள்ளது. இந்த வைரஸ் தாக்குதலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற மருத்துவ உலகம் போராடி 2020 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் பல தடுப்புசிகளை அறிமுகப்படுத்தியது.

இவ்வாறு கொரோனாவுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கலாமென நாங்கள் நம்பிக்கொண்டிருக்ககையில், பழைய கொரோனா வைரஸைக் காட்டிலும் 70% வேகமாகப் பரவும் தன்மையைக் கொண்டுள்ள புது வகை வைரஸ் ஒன்று கடந்த டிசம்பரில் பிரித்தானியாவிலிருந்து கிளம்பி, உலகை அச்சுறுத்திய வண்ணமுள்ளது. இந்த புதிய வைரஸைக்கு மருத்துவ உலகம் 'UPA202012/01' என்று பெயிட்டுள்ளது.

புதிய கொரோனா வைரஸ் மனித உடலுக்குள் இலகுவில் நுழையும் தன்மையைப் பெற்றிருப்பதால், இது எந்த வயதினருக்கும் பரவலாம். ஒரு குடும்பத்தில் யாரேனும் ஒருவருக்குத் தொற்று ஏற்பட்டால், குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் பாதிக்கப்பட அதிக வாய்ப்புள்ளது. குறிப்பாக, குழந்தைகள், முதியவர்கள், நோய் எதிர்ப்புத்திறன் குறைவாக உள்ளவர்கள் மற்றும் ஏற்கெனவே நுரையீரல் பிரச்சனை உள்ளவர்கள் மிகளிதில் தொற்றுக்கு உள்ளாகலாம். இந்த

ஒருமாறிய கொரோனா வைரஸின் உயிர் கொல்லும் திறன் மிகக் கடுமையாக இருக்குமென பிரித்தானியா ஆய்வுகளின் முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

உச்சக்கட்ட அறிவியல் மற்றும் மருத்துவ வசதிகள் கொண்ட உலகத்தில் வாழ்கிறோமென எங்களில் அநேகர் நினைக்கின்ற போதிலும், மனிதர்கள் எவ்வளவு பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையிலும், உதவியற்ற நிலையிலும் இருக்கிறார்கள் என்பதை கொரோனா தொற்றுநோய் நிருபித்துள்ளது. நாங்கள் நவீன தொடர்புசாதனங்கள் மூலம் முன்னெப்போதும் இல்லாததவிட அதிகளு இணைந்து வாழ்கிறோம் என்பது தெரிந்ததே. ஆனால் உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள கொரோனா வைரஸின் காரணமாக பல நாடுகளின் எல்லைகளை பெள்கீ ரீதியாக கடப்பதற்கு எமக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த தொற்றுநோய் மனிதனுக்கும், சுற்றுச்சூழலுக்கும் உள்ள தொடர்பை மீண்டும், மீண்டும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டது. இந்த பூமியை தாவரங்கள், பறவைகள், விலங்குகள் என அனைத்து உயிர்களுடனும் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். இந்த தொடர்பின் பரிமாணங்களை மனிதர்கள் அணைவரும் புரிந்து கொள்வதுடன், உலக சுகாதார நிறுவனம் கூறியுள்ள ஒற்றை சுகாதாரம் (One Health) என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒற்றை சுகாதாரம் என்பது சுகாதாரத்தை பேணுவதில், மக்கள், விலங்குகள், தாவரங்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் என பலதரப்பட்ட அனுமதையை கொண்டுள்ளது. இதன்மூலம் சுகாதார துறையில் வெற்றிபெற பல்வேறு துறைகளையும் ஒன்றியைத்து, சுகாதாரத் துறையில் உயிரியலாளர்கள், கால்நடை மருத்தவர்கள், வைரஸ் நிபுணர்கள், சுற்றுச்சூழல் வல்லுனர்கள் ஆகிய பல்வேறு துறைசார் நிபுணர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு கொள்ளுகளையும், திட்டங்களையும் வகுத்து அமுல்படுத்த வேண்டும்.

நமக்கு ஒரேயொரு பூமி மாத்திரமே உள்ளது. அதில் பூரண சமநிலையை நாம் பேண வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கையை வாழ முடியும். எல்லைகள் இன்றி மனித சமூகத்தின் பாலும், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் இய்யுகோள் வாழுமங்கள் மீதும் அளவற்ற நேரிப்பும், அதன் நலன்பால் சார்ந்த உந்துதலும், ஓவ்வொன்றினதும் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதற்கும், மீட்கப்படுவதற்கும் அறத்தின் மீது நம்பிக்கையும், பற்றுறுதியும் கொண்ட ஊடகங்கள் உருவாக வேண்டும். அதில் பணியாற்றிட பரந்த அறிவும் நல்லெண்ணமும் போர்க்குணமும் கொண்ட எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் முன்வர வேண்டும்.

உலகையே புரட்டிப்போட்டிருக்கும் கொரோனா பெருந்துயர் காலத்தில் மக்கள் வீடுகளில் முடங்கிக்கிடக்கிறார்கள். இவர்களில் கணிசமானோருக்கு ஊடக வாசிப்பு என்பது பெருந்துணை புரிவதாக பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. அந்தவகையில் 'வானவில்' பத்திரிகையும் பலரை ஆசுவாசப்படுத்துமென நம்புகிறோம்!

தொடர்பு மின்னஞ்சல் முகவரி: sunvaanavil@gmail.com

'வானவில்' இதழுக்கு ஆக்கங்களை அனுப்ப விரும்புவார்களும், இதழ்களை பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவார்களும் மற்றும் அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும் மேலுள்ள மின்னஞ்சல் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்:

இணையத்தளம்: <http://manikkural.wordpress.com/> இந்த இணையத்தளத்தில் இதுவரையில் வெளிவந்த அனைத்து வானவில் இதழ்களையும் வாசிக்கலாம்.

வானவில்

இலங்கை - வடபு முத்து இடதுசாரி தோழர் சி.தருமாசன்

கண்டாவில் வாழ்ந்து வந்த தோழர் சின்னத்துரை தருமாசன் எம்மைவிட்டு, இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். 88 வயதில் 2021 ஜூவரி 03 அதும் திகதி அதிகாலை 01 மணியளவில் முதுமை அவரை காவு கொண்டுவிட்டது. இறுதிவரை தான் வரத்துக்கிளாண்டு மார்க்சிய நிலைப்பாட்டிலிருந்து வழுவாது வாழ்ந்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார் தோழர் தருமாசன்.

தோழர் தருமாசன் உடுப்பிடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அயலுரான கல்லூலவுத்தல் திருமணம் செய்தார். (கல்லூலவுத்தலச் சேர்ந்த காலங்கிசன்ற தோழர் விசுவானந்ததேவன் போன்றவர்களை இடதுசாரிகளாக உருவாக்கியது தோழர் தருமாசன் அவர்களே) இரண்டு அதன் மக்கள் உண்டு. (கண்டாவில் வாழ்கின்றனர்)

தமது இளம் வயதிலேயே இடதுசாரி அரசியலில் நாட்டம் கொண்டுவிட்டார். சிறு வயதில் வடமராட்சியில் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இடதுசாரி அரசியல்வாதியான தர்மகுலசிங்கத்தால் (ஜெயம்) ஸர்க்கப்பட்டார். பின்னர் 1956 இல் பொன்கந்தையா கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக பருத்தித்துறைத் தொகுதியில் தேர்தலில் போட்டியிட்டபோது, சிறுவனாக இருந்த தருமாசன் அவரது தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டங்களில் அக்கறையுடன் கலந்து கொண்டார்.

அதன் காரணமாக வடமராட்சியில் இடதுசாரி அரசியலில் நாட்டம் கொண்டிருந்த குமாரசாமி மாஸ்டர், சின்னத்தம்பி மாஸ்டர், செல்லத்தம்பி மாஸ்டர், சிவலிங்கம் மாஸ்டர், தங்கவுடவேல் மாஸ்டர், சேவற்கொடியோன் மாஸ்டர், ரகுநாதன் மாஸ்டர், கவிஞர் பசுபதி, போஜீயா போன்றவர்களுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டதுன், வடமராட்சியில் மார்க்சிய அரசியல் வகுப்பு எடுப்பதற்குச் சென்ற தோழர் மு.கார்த்திகேசன் அவர்களின் தொடர்பும் ஏற்பட்டது. தோழர் தருமாசன் உட்பட இவர்கள் எல்லோரும் பின்னர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களாக மாறினர்.

1964 இல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சித்தாந்தப் பிளவு ஏற்பட்டு சோவியத் சார்பு – சீன சார்பு என இரு பிரிவுகள்

தொழிற்சங்கங்கள் உருவாவதற்கும் பங்களிப்பு வழங்கினார்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்த கூழல் எல்லோரையும் போல தோழர் தருமாசனின் குழுமத்தையும் பாதித்தது. ஊரைவிட்டு வெளியேற வேண்டிய கூழல். முதலில் மனைவியுடன் வாழியாவுக்கு இடம் பெயர்ந்து அங்கு சிலகாலம் தங்கியிருந்தார். பின்னர் கண்டாவில் இருந்த மகனின் அழைப்பின் பேரில் மனைவியுடன் கண்டாவுக்கு இடம் பெயர்ந்து வாழுத்தொடங்கினார். கண்டாவுக்குச் சென்ற பின்னரும் தோழர் தருமாசன் தனது முற்போக்கு பணிகளைக் கைவிடவில்லை. அங்குள்ள முற்போக்கு சிந்தனையாளர்கள் இணைந்து உருவாக்கிய ஆக்குருவு சிந்தனை செயற்பாட்டுக்கான மையம் என்ற அமைப்புடன் இணைந்து பணியாற்றினார். இறுதி காலத்தில் அந்த அமைப்பின் தலைவராகவும் செயற்பட்டார். அந்த அமைப்பு நடத்திய பெரும்பாலான குருத்தரங்குகள், மேதினக் கூட்டங்கள் என்பன தோழர் தருமாசனின் தலைமையிலேயே நடைபெற்றன. கூட்டங்களுக்கான அழைப்பை சில வேளைகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகள் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அறிவிப்பார்.

பத்து அடிக்காலம் முன்னர் கண்டாவிலுள்ள இடதுசாரித் தோழர்கள் இணைந்து ‘வானவில்’ என்ற மாதாந்தப் பத்திரிகை ஒன்றை அரங்பித்த போது அதன் உருவாக்கத்திலும் வளர்ச்சியிலும் தோழர் தருமாசன் வழங்கிய பந்பளிப்பு அளப்பிரியது. பத்திரிகையின் ஒவ்வொரு இதழிலும் இடம்பெற வேண்டிய விடயதானங்கள் குறித்து அலோசனைகள் வழங்கியதுடன், பத்திரிகை அச்சிடும் மற்றும் அஞ்சலில் அனுப்பும் செலவுகளுக்காக மாதாந்தம் நிதியுதியும் செய்து வந்தார். அத்துடன் நின்றுவிடாது பத்திரிகை வெளிவந்ததும் குறிப்பிட்ட பிரதிகளைப் பெற்ற தனது அயலவர்களுக்கும், வேறு இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் விநியோகித்தும் வந்தார். அவரது இந்தப் பணிகளுக்கெல்லாம் அவரது துணையியாரும் பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கியமை அவர் பெற்ற பெரும் பாக்கியம்.

தொடர்ச்சி 4ம் பக்கம் பார்க்க...

போரில் இறந்த அணைவருக்கும் நினைவுத்தூபி எப்போது?

இறுதி யுத்த நேரத்தில் முன்விவாய்க்காலில் கொல்லப்பட்டவர்களின் நினைவாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த நினைவுத்தூபியை பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் இரவோழரவாக இடித்துத் தரைமட்டமாகச் செய்தும், அதைத் தொடர்ந்து பல்கலைக்கழக மாணவர்களில் ஒரு பகுதியினரும், தமிழ் தேசியர்களும் ஆற்பொட்டம், உண்ணாவிரதம் என்பனவற்றில் ஈடுபட்டு கலாட்டா செய்ததும் அன்மையில் நடந்த நிகழ்வுகள்.

இந்த நினைவுத்தூபி முழு பல்கலைக்கழக சமூகத்தாலும் நிர்மாணிக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல. இது சந்தேகமற புலிகளுக்கு சார்பான மாணவர்களால் முன்னிற்ற அமைக்கப்பட்டதாகும். இந்த நினைவுத்தூபி நிகழ்வுகளின் போது புலிகளின் சீவப்பு, மஞ்சள் நிறத்திலான கொடிகளைப் பறக்க விழுவதினின்றும் இதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

இந்த நினைவுத்தூபி மட்டுமல்ல, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாவீரர் நினைவுத்தூபி, பொங்கு தமிழ் நினைவுத்தூபி என்பனவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு மாவீரர் மயானம் ஒன்றை அமைக்காததுதான் பாக்கி. இந்த தூபிகள் எல்லாம் போரில் இறந்த பொதுமக்களையும், அனைத்து

இயக்கப் போராளிகளையும் நினைவுக்கூரிகளிற்னவா? இல்லவே இல்லை. இந்த மூன்று நினைவுத்தூபிகளும் புலிகளை மட்டுமே நினைவுக்கூரிகளிற்ன. அப்படியான நினைவுத்தூபிகளை பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டவிரோதமாக அமைப்பதற்கு அனுமதித்தது தவறல்லவா? அதேநேரத்தில், புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்ட மருத்துவ பீட பேராசீரீய ராஜீனி தீராணகமயவின் உருவப் படம் ஒன்றை பல்கலைக்கழக அலுவலகத்தில் தொங்க விழுவதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டு வருவதாகவும் தெரிய வருகிறது. இது எவ்வளவு அராஜகமான செயல்.

ராஜீனி தீராணகம மட்டுமல்ல, புலிகள் சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி அதீப்பு ஆனந்தராஜன், யாழ் அரசாங்க அதீப்பு பஞ்சாலிங்கம், மனனார் அரசாங்க அதீப்பு மக்பூல், யாழ்ப்பாண மாநகர முதல்வர்களான அல்பிரட் துரையப்பா, சீவபாலன், சரோஜினி போகேஸ்வரன், நாடாஞ்சுமன்ற உறுப்பிரகளான அ.அமிர்தலிங்கம், வெ.யோகேஸ்வரன் போன்ற தமிழ் சமூக முக்கீயஸ்தர்களையும் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். இவ்ரகுஞக்கெல்லாம் சூட யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் சிலை வைப்பது அவசியமல்லவா?

புலிகள் மட்டும் தமது இறந்த உறுப்பினர்களுக்காக யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நினைவுத்தூபி அமைப்பது எந்த வகையிலும் நியாயமற்றது, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது. அமைப்பதானால் இந்த 30 வருடப்போரில் இறந்த அத்தனை மக்களுக்காகவும் நினைவுத்தூபி அமைக்க வேண்டும். தமிழ்களின் உரிமை பற்றிக் கதைப்பவர்கள், முதலீல் தம் இனத்துக்குள்ளேயே ஒரு சாராரின் உரிமைகளை மதிக்க மறுப்பதற்கு எதிராகப் போராட வேண்டும். இந்தப் போரட்டத்துக்குள் போராட்டம் நீதியை வீரும்பும் தமிழ்களாலேயே நடாத்தப்பட வேண்டும்.

-கபிளன்

தோட்ட தொழிலாளின் 1000 ரூபா சம்பளக் கோரிக்கைக்கு மீண்டும் கைவிரிப்பா?

மலையகப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நீண்ட்காலமாக விடுத்து வரும் நாளெளிநுற்கு 1000 ரூபா சம்பளம் வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை கடந்த நல்லாட்சி அரசாங்கத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்றைய அரசாங்கத்திலும் தொடர்க்கதையாக இமுட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

தற்போதைய அரசாங்கம் பதவியேற்ற பொழுது தோட்டத் தொழிலாளர்களின் இந்தக் கோரிக்கை நிச்சயமாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட்டும் என்ற நம்பிக்கை தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டது. அரசாங்கமும் அவ்வாறே உறுதியித்தது.

ஆனால், அரசாங்கம் வேண்டுகோள் விடுத்தும் 1000 ரூபா சம்பளக் கோரிக்கையை ஏறக முடியாது என முதலாளிமார் சம்மேளனம் தொடர்ந்து முரண்டுபிடித்து வருகின்றது. அதேநேரத்தில் கொலிட் என்ற பெருந்தொற்று நோய்க்கு மத்தியிலும் சகல

தோட்டங்களிலும் தொழிலாளர்கள் கிரமமாக வேலை வாங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் அரசாங்கம் இந்த விடயத்தில் தலையிட்டு தொழிலாளர்களின் சம்பளக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைப்பது அவசியமாகும். அரசாங்கம் இதைச் செய்யத்தவறின், தற்போது மூல்லீக்களின் ஜனாசா ஏரிக்கும் பிரச்சினையை வைத்து அந்த மக்களை சில சக்திகள் அரசுக்கு எதிராகத் திருப்பி விட்டுள்ளதைப் போல, இந்த சம்பளப் பிரச்சினையை வைத்து தோட்டத் தொழிலாளர்களையும் அரசுக்கு எதிராகத் திருப்பிவிட சில சக்திகள் சமயம் பார்த்துக் காத்திருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை இருக்கின்றதுதானே என்ற மமதையில் அரசாங்கம் இருந்தால் சில வேளைகளில் நிலைமைகள் தலைகீழாக மாறவும் கூடும்.

அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினையில் தலையிட்டு தீர்வொன்றைக் காண்பதில் அக்கறையற்று இருந்தால், 1000 ரூபா சம்பளக் கோரிக்கையை வென்றெடுப்பதற்கு தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அனைத்து தொழிற்சங்கங்களும் ஒன்றினைந்து பொது வேலைநிறுத்தும் ஓன்றில் ஈடுபடுவது குறித்து ஆராய்வது அவசியமாகும்.

3ம் பக்கத்தொடர்ச்சி...

சிறிது காலம் நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்த காரணத்தால் மற்றவர்களுடனான அவரது தொடர்புகள் கடைசிக் காலத்தில் சர்றுத் தடங்கல்பட்டுவிட்டது. அல்லது தினசரி எல்லாத் தொழிற்களுடனும் ஒரு தடவையாவது தொலைபேசியில் உரையாடாமல் விடமாட்டார்.

தனது வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை மற்போக்கு அரசியல் பணிகளுக்காகவும், மக்களுக்காகவும் அர்ப்பணித்து வாழ்ந்த ஒர் உன்னத மனிதனை நாம் இழந்துவிட்டோம். ஆனால் அவரது நினைவு என்றென்றும் தோழிகளினதும் மக்களினதும் மனங்களில் வாழும்.

‘அமெரிக்க ஜனநாயகத்தை’ பாருகாக்க எந்த நாட்டு இராணுவத்தை அனுப்புவது?

“உங்களுடைய உயிருக்கு அஞ்சாமல் நீங்கள் போராடவில்லை என்றால், அமெரிக்கா என்ற நாடு இருக்காது” என்று தேர்தலில் தோற்ற அமெரிக்க ஜனாதிபதி ட்ரம்ப் தன்னுடைய ஆதாவாளர்களைத் தாண்டிவிட்டார். பின்னர் கடந்த ஜனவரி 1ந் திகதி பல நூற்றுக்கணக்கான தீவிர வலதுசாரிக் கலகக்காரர்கள் அமெரிக்காவின் நாடானுமன்ற வளாகமான ‘கேப்பிட்டல்’ (Capitol) கட்டடத்தைத் தாக்கினார்கள். அந்தக் கட்டடத்துக்குள் கூடியிருந்த நாடானுமன்ற உறுப்பினர்களும், பணியாளர்களும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி, உயிருக்குப் பயந்து, ‘காஸ் மாஸ்க்’ (Gas mask) அணிந்துகொண்டு, மேசைகளுக்குக் கீழ் எல்லாம் போய் ஒளிந்து கொண்டார்கள். அமெரிக்க நாடானுமன்ற வரலாற்றில் கறுப்பு தினம் என்று இந்த மோசமான சம்பவத்தை, துணை ஜனாதிபதி மைக் பென்ஸ் மீண்டும் உடனே கூட்டப்பட்ட நாடானுமன்றக் கூட்டத்திலேயே பேசி இருக்கிறார். அந்த அளவுக்கு ட்ரம்ப் ஆதாவு கலகக்கும்பல் ‘கேப்பிட்டல்’ கட்டடம் மீது ஏறி, தாக்குதல் நடத்தி இருக்கிறது. காவல்துறை அரசனையும் மீறி, கட்டடத்துக்குள்ளே நுழைந்து, சபாநாயகரின் அலுவலகத்துக்குள் நுழைந்து அராஜகம் செய்துள்ளார்கள் கலகக்காரர்கள். கலகக்காரர்களின் தாக்குதலிலும் காவல்துறையின் துப்பாக்கிச் சூட்டிலும் மொத்தமாக ஜின்து பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள்.

‘தேர்தலில் பெரும் முறைகேடு நடந்துள்ளது’ என்ற ட்ரம்பின் கூற்றை அமெரிக்காவின் பல மாகாணங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. உச்சநிதிமன்றமும் ட்ரம்பின் கூற்றை நிராகரித்துவிட்டது. எனினும், தேர்தலில் தான் தேற்றாலும், ஜனாதிபதி என்ற பதவியையும், அதிகாரத்தையும் விட்டுக் கொடுக்காமல், தனது ஆதாவாளர்களைத் தாண்டிவிட்டு வன்முறை மூலமாக அதிகாரத்தைத் தக்க வைக்கலாம் என்பதற்காக ட்ரம்ப் எடுத்த கடைசி முயற்சியாக இது இருக்கிறது. அமெரிக்க தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற கட்சியைப் பதவியேற்க விடாமல் ஆட்சிக்கவிழிப்பு செய்யும் ட்ரம்ப் ஆதாவாளர்களின் இந்த தாக்குதல் முயற்சிகள் எல்லா நாடுகளின் காட்சி, அச்சு ஊடகங்களில் செய்தியாகியுள்ளன. ஓர் ஊடகத்தில் வந்த கார்ட்டுன், ‘சராக், சிரியா, ஆப்கானிஸ்தானில் ஜனநாயகத்தைக்

காப்பதற்காக அமெரிக்க இராணுவம் போயிருப்பதால், அவர்களைக் கூப்பிட்டு தொந்தரவு செய்யாதீர்கள்’ என ஒருவர் சொல்வதாக சித்தரிக்கிறது.

1992 டிசம்பர் 1ந் திகதி ஆர்.எஸ்.எஸ் உள்ளிட்ட சங்பிரிவாரங்கள் பாபர் மதுதியைத் தகர்த்த காட்சியுடன் அமெரிக்காவின் ‘கேப்பிட்டல்’ மாளிகை தாக்குதலுடன் ஒப்பிட்டுள்ளது. இன்னொரு கார்ட்டுன். பாபர் மதுதி தாக்குதல் என்பது மதச்சார்பின்மையை வலியுறுத்தும் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் மீதான தாக்குதல். இந்திய ஜனநாயகத்தின் மீதான தாக்குதல். அமெரிக்க நாடானுமன்றக் கட்டடம் மீதான தாக்குதல் என்பது அமெரிக்காவின் ஜனநாயகம் மீதான தாக்குதல். எனவே இரண்டு காட்சிகளும் ஒத்துப்போகின்றன.

ஐ.ராமாத்ருவ்ஜனான் துமிழ்நாடு - சி.பி.ஐ(எம்)

தாக்குதலில் ஈடுபட்ட கும்பலில் சிலர் இந்திய தேசியக் கொடியை ஏந்திச் சென்றுள்ளனர். “இந்தியாவின் மூவர்ணக்கொடி இந்தியாவுக்கானது. அதன் இறையாண்மைக்கானது. அமெரிக்காவின் தெருச் சண்டைக்கானது அல்ல. அமெரிக்காவின் உள்ளாட்டு பிரச்சனைக்கு இந்திய தேசியக் கொடியை கொண்டுசென்ற இந்திய தேசவிரோதிகளின் விசாவை இரத்து செய்து இந்தியாவிற்கு அனுப்ப வேண்டும்” என ஐ.ர.எஸ் அதிகாரி பாலகிருஷ்ணன் கருத்து தெரிவித்துள்ளார். அமெரிக்காவின் ஜனநாயகத்தைக் தாக்கும் பாசிசு மனநிலை கொண்ட ட்ரம்ப் ஆதாவு கூட்டத்தோடு சேரும் மனோநிலை இந்த சில இந்தியர்களுக்கு எப்படி வந்தது? அமெரிக்கா சென்ற பிரதமர் நாரேந்திர மோடி, வழக்கமான

வெளியிறவு அனுகுமுறைக்கு எதிராக, தனிப்பட்ட ஒரு ஜனாதிபதியை தேர்தலில் ஆதரிக்குமாறு அங்கு கூட்டத்தில் பேசினார். ட்ரம்பை இந்தியாவிற்கு வரவழைத்து குஜராத்தில் ‘நமஸ்தே ட்ரம்ப்’ என்ற கூட்டம் கூட்டிப் புகழாம் செய்தார். இவையெல்லாம் இந்துத்வா மதவெறியர்கள் உற்சாகம் அடைந்து, ட்ரம்புக்கு ஆதாவாகவும் ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமாகவும் அமெரிக்காவில் செயல்படுவதற்கு தாண்டி இருக்கலாம் என எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

தாக்குதல் சம்பவம் எதை உணர்த்துகிறது?

தனது நாட்டில் அனைத்து தரப்பினரின் வளர்ச்சியையும் உள்ளடக்கிய உண்மையான ஜனநாயகத்தை மலரச் செய்ய முடியாத நாடு அமெரிக்கா. அதனால் அங்கு இருக்கின்ற ஜனநாயக அமைப்பும் தாக்கப்படக்கூடிய ஆயத்துகளைக்கூட களைய முடியவில்லை என்பது அப்பட்டமாகியுள்ளது. இந்த அமெரிக்காதான் உலக நாடுகளின் ‘ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கிறோம்’ என்ற போர்வையில் தன்னுடைய ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்காக பிற நாடுகளில் தலையிடு செய்வது தொடர்க்கையாக இருக்கிறது. பிராஞ்சு அரசின் காலனி ஆதிக்கத்தில் இருந்த வியட்நாம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் ஹோ சி மின் தலைமையில் போராடி விடுதலை அடைந்தது. ஆனால், கடைசி நேரத்தில் அமெரிக்கா வியட்நாமைத் தாக்கி, அதன் ஒரு பகுதியை தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து தெற்கு வியட்நாமை ஆட்சி செய்தது. அந்நாட்டு மக்கள் 25 ஆண்டு காலம் போராடி, பல இலட்சம் பேரின் உயிர்த்தியாகத்துக்குப் பிறகே, தெற்கு வியட்நாமிலிருந்து அமெரிக்க

<p>கைப்பற்றி, அதன் எண்ணெய் வளங்களை எல்லாம் கொள்ளையடித்து, அந்த நாட்டையே சின்னா பின்னமாக்கியது அமெரிக்கா. இன்னமும் அமெரிக்க இராணுவம் அங்கே இருக்கிறது.</p> <p>இதே கதைதான் ஆப்கானிஸ்தானிலும், சிரியாவிலும், லிபியாவிலும். 1973ஆம் ஆண்டு சிலிமில் தேர்தல் மூலமாக வென்று ஆட்சி அமைத்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆட்சியைத் தகர்த்து, ஜனாதிபதி சால்வடார் அலண்டேவைப் படுகொலை செய்து, இராணுவ ஆட்சியையை ஏற்படுத்தியது ஏகாதிபத்திய அமெரிக்கா. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்தாக, பொலிவியாவில் ஈவோ மொரேஸ்ல் தலைமையில் 'சோஷலிசத்திற்கான பேரியக்கம்' தேர்தலில் மக்கள் ஆதரவைப் பெற்று மீண்டும் ஆட்சி அமைத்த நிலையில், அமெரிக்கா அந்த ஆட்சியைக்கவிழ்த்து, இராணுவத் தளபதியை ஆட்சிமில் அமர்த்தியது. சமீபத்தில் மீண்டும் அங்கே 'சோஷலிசத்திற்கான பேரியக்கம்' வெற்றி பெற்று ஆட்சிக்கு வந்து அமெரிக்காவின் ஆதிக்கத்தை முறியடித்துள்ளது.</p>	<p>வெளிகலாவில் ஜனநாயக முர்வமான ஆட்சியைக் கவிழ்ப்பதற்கு தொடர்ந்து முயற்சி எடுத்து வந்தது. அமெரிக்காவின் தலைமீட்டைத் தலிடு பொடியாக்கி தற்போது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புணர்வு கொண்ட மதுரோவின் கட்சி மீண்டும் அங்கு வெற்றி பெற்றுள்ளது. இப்படி உலக அளவில் அமெரிக்கா தன்னுடைய ஆதிக்கத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு, தொடர்ச்சியாக செய்து வரும் முயற்சிகளைப் பொறுத்தவரை குடியரசுக் கட்சிக்கும், ஜனநாயகக் கட்சிக்கும் பெருமளவில் வேறுபாடு இல்லை. உலக வரலாற்றில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியக்கின் ஆக்கிரமிப்பு வரலாறு என்பது இரத்தக்கறை படிந்தது. உலக நாடுகளின் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க என்பது பாதுகாக்கிறோம் பேர்வழி என இராணுவத்தை அனுப்பி உலகநாடுகளின் வளங்களைக் கொள்ளை அடிக்கிற அமெரிக்காவின் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க எந்த நாட்டால் இராணுவத்தை அனுப்ப முடியும்?</p> <p>அமெரிக்க அரசு அங்குள்ள பண்ணாட்டு முதலாளிகள் மற்றும் நிதி</p>	<p>மூலதனத்திற்கான அரசு. அவர்களின் நலன்தான் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய அரசினுடைய நலன். தன்னுடைய ஏகாதிபத்திய நலனுக்காக எந்த வகையான அநியாய செயலிலும் ஈடுபடுவதற்குத் தயங்காத அரசுதான் அமெரிக்க அரசு. அதனால் தான் அமெரிக்காவின் கொள்கைகள் ஆட்சிக்கவிழ்ப்பு, ஆக்கிரமிப்பு, படுகொலைகள் என்று இருக்கின்றன. உலகையே தனது ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வரத்துடிக்கும் அமெரிக்க அரசின் இளைய பங்காளியாக மோடி அரசு இணைந்துள்ளது. இன்றும் இந்தியாவில் ஒரு பகுதியினர், அமெரிக்கா ஒரு ஜனநாயக நாடு, சொர்க்கபுரி என்றெல்லாம் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இனியாவது அமெரிக்க அரசின் ஏகாதிபத்தியத் தன்மையையும், அதன் உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டு அணுகுமுறையும் புரிந்துகொண்டு, 90 சதவிகிதத்துக்கும் மேலான உழைக்கும் மக்களை உள்ளடக்கிய உண்மையான ஜனநாயகம் உலக அளவில் அமைவது பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்க வேண்டும்.</p> <p>நன்றி: தீக்கதீர்</p>
--	--	---

தேனீ இணையத்தள நிறுவனர் ஜெயமினி (காங்காதரன்) மறைந்தார்

<p>2001 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஜெயர்மன் - ஸ்ரூட்காட் நகரிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'தேனீ' இணையத்தளத்தின் நிறுவனர் 22.01.2021 இல் காலமாகினார். புங்குடுதீவினை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவருக்கு 56 வயதாகின்றது.</p> <p>இலங்கையிலிருந்து 1985 ஆம் ஆண்டு ஜெயர்மனிக்கு புலம்பெயர்ந்த இவர் மிகுந்த சமூக அக்கறை கொண்டவராக விளங்கினார். அதனால் ஆரம்ப காலங்களில் பொதுவாக எல்லா தமிழ் தினைகளுக்கான போலவே, தமிழ் தேசியவாத கருத்தியலின் மீது ஈடுபாடு காட்டினார். டரோஸ் இயக்கத்தின் ஆதரவாளராகவும் புலிகள் தவிர்ந்த ஏனைய இயக்கங்களுடன் நல்ல நட்புவும் பூண்டிருந்தார். அத்தோடு நின்றவிடாது எழுத்துத்தற்றையிலும் கால் பதித்தார்.</p> <p>ஜேரமனியிலிருந்து 'தேனீ', 'அக்னி' என்ற சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டுள்ளார். பின்னர் 2001 ஆம் ஆண்டு 'தேனீ' என்ற இணையத்தை ஆரம்பித்தார்.</p> <p>இலங்கை சமூக, அரசியல் நிலவரங்கள் தொடர்பான செய்திகளை வெளியிடுவது என்பதற்கும் அப்பால், இலங்கையில் புரோயோட்டிருக்கும் பிரச்சனைகள்</p>	 <p>தொடர்பாக ஆழமான கருத்துக்களையும் கொண்டுசெல்ல வேண்டுமென்பதிலும் 'தேனீ' இணையம் முனைப்பாக செயற்பட்டது. குறிப்பாக புலிகளின் கொலைக் கலாச்சாரத்தை தயவுதாட்சன்யமின்றி விமர்சிப்பதில் 2009 ஆண்டு வரை முன்னணியில் நின்ற சுதந்திரமான ஒரேயொரு ஊடகமாக 'தேனீ' இணையம்</p>	<p>விளங்கியது. மேலும் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர் சமூகம் வரை மாற்றுக்கருத்துக் கொண்ட அனைவருக்குமே 'தேனீ' களம் அமைத்துக் கொடுத்திருந்தது. மிகக்குறிக்கிய காலத்திலேயே நாளாந்தம் பல ஆயிர்க்கணக்கானோர் வருடை தரும் இணையமாக 'தேனீ' வளர்ச்சி அடைந்தது. 'தேனீ' இணையத்தில் வெளியாகும் கருத்துக்களை தமிழ் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கத்தினையும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாதவர்கள் தொடர்ச்சியாக 'தேனீ' மீது மிரட்டல்கள் விடுத்தும், அவதாரங்களையும் வசைகளையும் பொழிந்தனர். ஆனால் துணிச்சல் மிகுந்த ஜெயமினி சகலவற்றிற்கும் முகங்கொடுக்க தயாராகவே இருந்தார். முள்ளிவாய்க்கால் யுத்த முடிவில் பின்னர் நிம்மதிப் பெருஷச்செறிந்தவர்களில் ஜெயமினியும் ஒருவர்.</p> <p>'வானவில்' பத்திரிகை 2011 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கிய போது, 'வானவில்' கட்டுரைகளை மறுபிரசரம் செய்து, வானவில்லிருக்க பரந்த அறிமுகத்தை 'தேனீ' இணையம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததை நன்றியுணர்வுடன் நினைவுகூர்ந்து, 'வானவில்' ஜெயமினிக்கு அஞ்சலி செலுத்தி நிற்கின்றது.</p>
---	--	---

மீண்டும் ஆரம்பமாகியுள்ள சீன விரோத கூச்சலின் பின்னணி என்ன?

இலங்கை தமிழர்களின் அரசியலிலும், ஊடகங்களிலும் சீன விரோதம் என்பது தொன்றுதொட்டு இருந்து வருவது. இந்த சீன விரோதப் போக்கின் பொதுவான அடிப்படை இலங்கைத் தமிழர்களின் நிலப்பிரபுத்துவ மழைவரதம், ஏகாதிபத்திய சார்புப் போக்கு என்பவைற்றின் மீது தோன்றிய கம்யூனிச் விரோதப் போக்கே.

தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியை உருவாக்கிய ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் வெளிப்படையான கம்யூனிச் எதிர்ப்பு நிலப்பிரபுத்துவவாதி. அவர் 1956 பொதுத் தேர்தலின் போது பருத்தித்துறை தொகுதியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாகப் போட்டியிட்ட பொன்கந்தையாவுக்கு எத்ராக அல்வாய் மாவுசந்தியில் நடைபெற்ற தமிழ் காங்கிரஸ் பொதுக்கூட்டம் ஒன்றில் பேசும்போது, “கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரன் வெற்றி பெற்றால் கோயில்களை இடிப்பார்கள், நளம் பள்ளுகளை கோயிலுக்கை போக விடுவார்கள்” என்ப பகிரங்கமாகவே பேசினார்.

பின்னர் தமிழ் காங்கிரஸிலிருந்து பிரிந்துபோய் தமிழருக்கு கட்சியை உருவாக்கிய எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகமும் பொன்னம்பலத்துக்கு குறைந்தவர் அல்ல. அவர் வெளிப்படையாக சாதிவாதம், கம்யூனிச் எதிர்ப்பு பேசாவிட்டாலும், அவரும் பொன்னம்பலத்தின் அடிக்கூவுட்டையே பின்பற்றினார்.

தமிழருக்கு கட்சி 1956 இல் பண்டாரநாயக்க அரசு கொண்டுவந்த ‘தனிச்சிங்களம்’ சட்டத்தை வைத்தே தனது ‘மொழிப் பிரச்சினை’ அரசியலை நடத்தியது. பண்டாரநாயக்க அரசாங்கம் கொண்டுவந்த அந்தச் சட்டத்தை இடுதுசாரிக் கட்சிகளான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஸங்கா சமசமாஜக் கட்சி என்பனவும் தலீவரமாக எதிர்த்தன. அஹால் அந்தக் கட்சிகளுடன் சேர்ந்து செயல்பட செல்வநாயகம் விரும்பவில்லை. மாறாக அந்தச் சட்டத்தை அதற்குத் வாக்களித்த ஜிக்கிய தேசியக் கட்சியுடனேயே செல்வநாயகத்தின் கட்சி எப்போதும் கூட்டுச் சேர்ந்து செயல்பட்டது.

செல்வநாயகத்தின் மருமகன் காலஞ்சென்ற ஏ.ஜே.வி.ல்.சன் ஒரு பிரபலமான அரசியல் விண்ணுனத்துறைப் பேராசிரியர். அவரே தனது மாமனார்

செல்வநாயகத்தைப் பற்றி ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிடும்போது, ‘அவருக்கு மார்க்சியம் என்றால் கசபான விடயம்’ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

எஸ்.கணேசனவேல்

சாதிப் பிரச்சினையிலும் செல்வநாயகம் பொன்னம்பலம் போல வெளிப்படையாகச் சாதி பேசாவிட்டாலும் இரட்டை நிலைப்பாட்டி லோயே நின்றார். 1960 களில் மாவிட்டபூரம் கந்தசாமி கோயிலில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அலையப் பிரவேசப் போராட்டம் நடத்தியபோது தமிழ் மக்களின் தலைவர் என்ற வகையிலும், அந்தத் தொகுதியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையிலும் செல்வநாயகம் அந்தப் பிரச்சினையில் தலையிட்டு ஒரு தீர்வைக்காண முன்வரவில்லை. அதற்கு அவர் சொன்ன காரணம், ‘நான் ஒரு கிறிஸ்தவன். எப்படி சைவர்களின் பிரச்சினையில் தலையிடுவது?’ என்பதே.

அப்படியானால் சைவர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட தமிழ் சமூகத்துக்கும் நீங்கள் தலைவராக இருக்க முடியாதே?

இந்த அடிப்படைகள்தான் தமிழ் அரசியல்வாதிகளின் கம்யூனிச் எதிர்ப்புக்கும் சீன எதிர்ப்புக்கும் காரணம். அதனால்தான், இந்தியாவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையில் 1962 ஆம் ஆண்டு எல்லை யுத்தம் நடந்தபோது தமிழ் அரசியல் தலைமைகள் ஒருதலைப்பட்சமாக சீன எதிர்ப்பு பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டனர். அப்பொழுது செல்வநாயகத்தின் மகன் சிலரைச் சேர்த்துக் கொண்டு கொழும்பிலுள்ள சீனத் துறைகத்துக்கு முன்னால் எதிர்ப்பு அரசர்பாட்டம் நடத்தப்போய் கொழும்பு துறைமுகத் தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களால் விரட்டப்பட்ட சம்பவமும் நிகழ்ந்தது. செல்வநாயகத்துக்கு சொந்தமான,

கோவை மகேசன் என்ற பிராமணரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியான ‘சுதந்திரன்’ பத்திரிகை சீன எதிர்ப்பு, கம்யூனிச் எதிர்ப்பு பிரச்சாரங்களையே தனது தலையாய பணியாகச் செய்து வந்தது. அந்த நேரத்தில் யாழ்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த ‘ஸ்ரீநாடு’ பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த இந்தியாவைச் சேர்ந்த ஹரன் என்ற பிராமணரும், கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்த ‘வீரகேசரி’ பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த வாஸ் என்ற இந்தியாவைச் சேர்ந்த இன்னொரு பிராமணரும், சீனாவுக்கு எதிராக எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் தமது பத்திரிகைகளில் எதிர்ப்புப் பிரச்சாரம் மேற்கொண்டு தமிழ் மக்களின் மனங்களில் விசூழித்தனர். அந்த நோய் அவர்களை விட்டு இன்னமும் நீங்கவல்லை. வீரகேசரியில் தற்பொழுதும் அடிக்கடி சீன எதிர்ப்புக் கட்டுரைகள் வருவது ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலாகவிட்டது. அண்மையில் கூட ஜனவரி 17 அம் தீக்கிய வீரகேசரியில் ஒரே நாளில் சீனாவுக்கு எதிராக இரண்டு கட்டுரைகள் பிரசரமாகியுள்ளன. அதே தினம் புலம்பெயர் நாடிடான்றில் இருந்து புலி அதரவாளர்களால் நடந்தப்படும் ‘செத்த வீட்டு’ இணையத்தான் ஓன்றிலும் சீனா, பாகிஸ்தான், இலங்கை ஆகிய நாடுகளைச் சம்பந்தப்படுத்தி விசமத்தனமான கட்டுரை ஓன்று பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவைகள் எல்லாம் ஓன்றுடன் ஓன்று சம்பந்தமில்லாத தற்சியல் நிகழ்ச்சிகள் அல்ல. இவர்களது சீன எதிர்ப்புப் பிரச்சாரம் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. அதற்கு ஒரு நீண்ட வரலாறு உண்டு. 1956 இல் பண்டாரநாயக்க ஆட்சிக்கு வந்ததும் முதல் செய்த வேலை, கட்டுநாயக்கவில் இருந்த பிரத்தானிய விமானப்படைத்தளத்தையும், திரிகோணமலையில் இருந்த பிரத்தானிய கடற்படைத்தளத்தையும் வெளியேற்றியதாகும். பண்டாரநாயக்கவின் இந்த தேசபக்த நடவடிக்கை குறித்து அந்த நேரத்தில் தமிழரக்க கட்சித் தலைவர் செல்வநாயகம் பிரத்தானிய தனது படைகளை வெளியேற்ற வேண்டாம் என பிரத்தானியாவின் எலசிபெத் மகாராணிக்கு தந்தி அனுப்பினார். (உண்மையான இந்தியக் காந்தி ‘வெள்ளையனை	வெளியேறு’ என கோசமிட, இந்த சமூத்துப் போலிக் காந்தி ‘வெள்ளையனை வெளியேறாதே’ எனக் கோசமிடுகிறார்) அது மட்டுமின்றி, சீனாவுக்குக் கொடுப்பதற்காகவே பண்டாரநாயக்க அரசு திரிகோணமலை கடற்படைத் தளத்திலிருந்து பிரத்தானியரை வெளியேற்றியது என தமிழரக்க கட்சியினர் தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்து வந்தனர். ஆனால் நடந்த கதையோ வேறு. திரிகோணமலையில் உள்ள சீனன்குடாவில் உள்ள எண்ணைய குதங்கள் தமிழரக்க கட்சியினரின் நட்பு நாடான இந்தியாவுக்கு 99 வருடக் குத்தகைக்குத் தாரை வார்க்கப்பட்டுள்ளது. தமிழரக்க கட்சி அதிரித்த கடந்த நல்லாட்சி அரசு அவர்களது இன்னொரு நட்பு நாடான அமெரிக்காவுக்கு திரிகோணமலைத் துறைமுகத்தில் சில வசதிகள் செய்து கொடுக்க முன்வந்தது. ஆனால் தமிழரக்க கட்சி சொன்னது போல அன்றிலிருந்து இன்று வரையும் சீனாவுக்கு அங்கு எவ்வித உரிமைகளும் வழங்கப்படவே இல்லை. இலங்கையில் புலிகளுக்கும் அரசுக்கும் இடையே போர் நடந்த காலத்தில் இந்தியா, அமெரிக்கா, பிரத்தானியா, இஸ்ரேல், ரஸ்யா, பாகிஸ்தான் உட்பட எல்லா மேற்கத்தைய நாடுகளும் இலங்கை அரசுக்கு இராணுவ தனபாடங்களிலிருந்து, இராணுவ அலோசனை வரை சுலக உதவிகளும் வழங்கியிருக்கின்றன. ஆனால் நமது தமிழ் தேசியவாதிகளோ சீனா மட்டும்தான் தமக்கிட்ராக இலங்கை அரசுக்கு உதவியது எனப் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றனர். அண்மையில் இலங்கை நாடானுமன்றத்தில் வரவு செலவுத்திட்ட விவாதம் நடந்த பொழுது அதில் கலந்துகொண்டு பேசிய தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணியின் தலைவர் கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலம், எவ்விதமான சம்பந்தமும் இல்லாமல், விடயத்துக்குப் புறம்பான முறையில் சீன எதிர்ப்பு வராந்தி எடுத்தார். இந்த தமிழ் தேசிய அரசியல்வாதிகளின் சீன விதோதப் பிரச்சாரத்துக்கு அடிப்படையாக இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, இவர்களிடம் நீண்டகாலமாக ஆழமாக வேழுஞ்றியுள்ள கம்யூனிச்	எதிர்ப்பு மனப்பான்மை. இரண்டாவது, இப்பொழுது ட்ரம்ப்பின் அமெரிக்கா மோடியின் இந்தியாவை தனது இளைய கூட்டானியாகச் சேர்த்துக் கொண்டு, அந்தக் கூட்டில் யப்பான், அவுஸ்திரேலியா என்பனவற்றையும் இணைத்துக் கொண்டு, “இந்தோ – பசுபிக் கூட்டு” என்ற பெயரில் சீனாவுக்கு எதிராக ஒரு இராணுவக் கூட்டை உருவாக்கியுள்ளதால், அவற்றின் ஏழூடிப் பிரச்சாரகர்களாக தமிழ் தேசிய அரசியல்வாதிகளும், தமிழ் ஊடகங்களும் வரித்து கட்டிக்கொண்டு முன்னணியில் நிற்கின்றனர். இவர்களின் வழிகாட்டிகளாக இந்திய ஊடகங்கள் ஏற்கிணவே தமது ‘பண்ணைய ஆரம்பித்தலிட்டன. ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். அதாவது ஏகாதிபத்தியம் என்பது மலையிலிருந்து தலையை நோக்கி உருண்டு செல்லும் பாறை. அந்தப் பாறையுடன் இலங்கைத் தமிழர்களின் தலைவிதியைப் பிணைத்து வைத்தால் என்ன நடக்கும் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. மத்திய வங்கி கொள்ளைக்காரன் பிரச்சினை என்னவரயிற்று? தற்போது உலகம் முழுவதிலும் இலங்கையிலும் கொரோனா பெருந்தொற்று நோய் பற்றிய பிரச்சினையே முதலிடம் வகிக்கிறது. அதேநேரத்தில் இந்தப் பிரச்சினை சில சர்வதேச மோசடிக்காரர்களுக்கு வாய்ப்பாகவும் அமைந்துள்ளது. அப்படியான ஒருவர் கடந்த நல்லாட்சி காலத்தில் இலங்கை மத்திய வங்கியின் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டு வங்கியின் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் சுருட்டிக்கொண்டு சிங்கப்பூருக்குத் தப்பியோடி அங்கு தலைமறைவாக இருந்து வரும் அர்ச்சுனா மகேந்திரன் என்ற பேர்வழி. மகேந்திரனை நாட்டுக்கு கொண்டு வந்து அவர் செய்த மோசடி பற்றி விசாரித்து அவர் களவாடிய பணத்தை மீள்பு பெறுவதுடன், அவருக்கும் அவரது மோசடிக்கு ஒத்துழைத்த கடந்த ஆட்சியின் முக்கியில்தர்களுக்கும் தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்ற தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம் பார்க்க...

பேராசிரியர் கைலாசபதி ஒரு மாண்ட ஆவணம்

(சென்ற கிதாபின் தொடர்ச்சி)

'குரல்கள்' என்ற நாடகத்தையும் எழுதியுள்ளார். என கவீரூர் இ.முருகையன் குறிப்பிருகின்றார்.
இவ்வாறே அவர் நாவல் எழுதும் முயற்சீயிலும் ஈடுப்பத்துவினார். அக்காலத்தீல் பொருளாதார் நோக்கத்தீர்காக யாழ்ப்பாணத்தவர் பலர் மலேசியாவிற்கு புலம் பெயர்ந்துவிட்டனர். இரண்டாம் உலக யுத்தக் காலத்தீல் அவர்கள் எதிர் நோக்கிய பீரச்சனைகள் குறித்து நாவல் எழுதும் முயற்சீயிலும் அவர் ஈடுப்பத்திருந்தாக அறிய முடிகின்றது. அத்துடன் பாரதீ பற்றியும் தனிநூல் எழுதும் முயற்சீயிலும் ஈடுப்பத்திருந்ததை கைலாசபதி பற்றி வெளிவந்த குறிப்புகளில் காணமுடிகின்றது.

பேராசிரியரின் வெளிவந்த நாவல்கள்:
(முதல் பதிப்பு வெளிவந்த ஆண்டின் அடிப்படையில்)

தமிழில்:

- இரு மகாகவீகங் (1962)
- பண்டைய தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும் (1966)
- தமிழ் நாவல் இலக்கியம் (1968)
- ஒப்பியல் இலக்கியம் (1969)
- அடியும் முடியும் (1970)
- கவிதை நயம் (இ.முருகையனுடன் இணைந்து எழுதியது), (1970)
- இலக்கியமும் தீற்னாய்வும் (1972)
- பாரதீ நால்களும் பாடபேத ஆராய்ச்சியும் (1973)
- மக்கள் சீனம் காட்சியும் கருத்தும் (தீருமதி சர்வமங்களம் கைலாசபதீயுடன் இணைந்து எழுதியது), (1979)
- சமூகவீயிலும் இலக்கியமும் (1979)
- தீற்னாய்வுப் பிரச்சனைகள் (1980)
- நவீன இலக்கியத்தீன் அடிப்படைகள் (1980)
- இலக்கியச் சீந்தனைகள் (1983)
- பாரதீ ஆய்வுகள் (1984)
- ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் (1986)
- சுந்தரேச அரசியல் நிகழ்வுகள் 1979 - 1982 (1992)
- முன்னுரைகள் (2004)
- நாவலர் பற்றி கைலாசபதி (2005)

ஆங்கிலத்தீல்:

- Tamil Heroic Poetry (1968)
- The Relation of Tamil and Western Literature (1984)
- On Art and Literature (1986)
- On Bharathi (1987)

உலக வரலாற்றில் மனித சமூகங்களின் வரச்சீயோடும் சமூக சீந்தனைகளின் உயர்ந்த பற்மாணமாகவும் மாக்கியம்

இந்தும் நூற்றாண்டுகளிலே ஜிரோப்பியாலீல் பிறப்பெடுத்தது. இத்தத்துவமானது மனித வாழ்வு, அவற்றுக்கூடையான உறவு குறித்து வீஞ்ஞானபூர்வமான கண்ணோட்டத்தை முன்வைத்தது. அது முழுமையானதாகவும் ஒருமையானதாகவும் உள்ளது. மூடநம்பிக்கை, பீற்போக்குவாதம், முதலாவித்துவ அடக்குமுறைகளுக்கான பாதுகாப்பு ஆகையாற்றுக்கு இன்னகீச் செல்லாத ஒரு இணைக்கப்பட்ட உலக கண்ணோட்டத்தை மனித சமூகத்தீர்கு வழங்குகின்றது. அந்தவகையில் அத்தத்துவமானது சமூக வளர்ச்சியையும் அதன் பக்க விவைவான சமூக இயக்கங்கள் குறித்தும் கடந்தகால, நீகும்கால, எதிர்கால நோக்கல் ஆய்வுக்குட்பட்டதியதுடன் கருத்து முதல்வாத சீந்தனையை கேள்விக்குள்ளாக்கி வீஞ்ஞான பூர்வமான சீந்தனையை மனித குலத்தீர்கு வழங்கியது.

பாரதி தீட்சண்யா

அதன் பீண்ணீயில் உழைக்கும் மக்களினதும் அவர் தம் இயக்கங்களினதும் வீருதலை மார்க்கமாக வர்க்கப் போராட்ட தீசைவழியை காட்டி நீண்டது. அந்த வகையில் மார்க்கீய சீத்தாந்தமானது உண்மையானதாகவும் இருப்பதனால் அது மீது வீருந்த வீரமை கொண்ட கோட்டாகவும் அமைந்து காணப்படுகிறது. உலகீல் இதுவரை கால தத்துவமங்கள் யாவும் உலகை பகுதியாகவோ முழுமையாகவோ வீபரித்து நீற்க, மார்க்கீயம் தான் அதனை மாற்றியமைப்பதற்கான உந்து சக்தீயை மனித குலத்தீர்கு வழங்கியது. கைலாசபதீ மார்க்கீயத்தையே தமது உலக நோக்காக கொண்டு தமது ஆய்வு முயற்சிகளையும் சமூக செயற்பாடுகளையும் முன்னோட்டத்தீர்ந்தார். இந்தப் பீண்ணீயில்

அவரது எழுத்துச்சுறைச்சார்ந்த பங்களிப்புகளை பீண்வருமாறு வகுத்துக் கூறலாம்.

1. இலக்கியத்தீர்கும் சமூகத்தீர்கும் கிடையிலான உறவை மார்க்கீய உலக கண்ணோட்டத்தீன் துணைகொண்டு அறிந்ததுடன், தமது இலக்கிய ஆய்வீர்கு கழகவீயல் அனுகுமுறையையே ஆதாரமாக கொண்டிருந்தார். ஓவ்வாரு காலத்தீவும் நீலவகீன்ற சமூதாய அமைப்பீன் தன்மையை பொறுத்தே அச்சுமூகத்தீல் நீலவகீன்ற கலை இலக்கியம், பண்பாடு, மதம், ஆகையனவும் அமைந்துக் காணப்படும். சமூகமைப்பீன் மாற்றத்தீர்கு ஏற்ப இவும்சங்களும் மாறும் என்பதனை தமிழ் இலக்கியம் பொறுத்த ஆய்வீல் கோட்டாட்டு அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தீய முதல் தமிழ் அறிஞர் கைலாசபதி ஆவார். பழந்தமிழ் இலக்கிய பரீச்சீயமும் நவீன இலக்கிய நோக்கும் கொண்டிருந்த கைலாசபதி, தமிழாராய்ச்சி என்பது பழைய இலக்கண இலக்கியங்களை கற்று பழுமையை பேணுவது, சமூகத்தீன் எண்ணற்ற ஒடுக்குமுறைகளை மூடி மறைத்தல் எனும் புன்மைகளைத் தாண்டி தமிழ் இலக்கியத்தீனையும் அதன் மாற்றத்தையும் வரலாற்று அடிப்படையிலும் யாவற்றுக்கும் மேலாக மாற்றத்தீன் இயக்கவீயலை பொருள் முதல்வாத சீந்தனையீன் அடிப்படையிலும் கீரகீத்துக் கொண்டமையும் அது சராந்த ஆய்வுகளை வெளிக் கொண்டிருந்தமையுமே கைலாசபதீயீன் முக்கியமான பங்களிப்பாகும்.

2. இலக்கிய வரலாற்றை ஊன்றிக் கவனிக்கீன்ற போது ஓர் உண்மையை அறிந்துக் கொள்ள முடிகளின்றது. தூய அழகியல்வாதிகள் இலக்கியத்தீல் தூயமை, அழகியல் என்ற பீரமால்த்தீர்த்தை உபயோகித்து மக்கள் இலக்கிய படைப்புகளையும் இலக்கிய கர்த்தாக்கவையும் தாக்க முனைவது தற்செயல் நீகும்சீயல்ல. இவர்களது கூப்பாடுகளையும் கண்டனங்களையும் சற்று கூர்ந்து நோக்குகளின் போது சமூகத்தீல் வாய்ப்பும் வசதியும் பெற்ற மாந்தர்களீன் குரலாகவே இவை அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். மக்கள் இலக்கியம் என்றுமே அழகியலை நீராகரிக்கவில்லை. கவிதை பொறுத்து குறிப்பிருக்கின்ற போது உள்ளடக்கம் ஒரு மனிதனின் உயீர் என்றால் உருவகம் அதன் உடல் என்பார் கைலாசபதி. ஒரு தூய அழகியல்வாதியீன் கலை பற்றிய

பார்வையும் மக்கள் இலக்கியக்ரத்தாவீன் அழகீயல் பற்றிய பார்வையும் அடிப்படையீல் முறண்படானதாகும் என்பதை ஏடுத்துக் காட்டிய கைலாசபதி அவை எவ்வகையீல் தமது வர்க்க நலன்களை பிரதிப்பல்த்து நீற்கின்றது என்பதைனையும் கோட்பாட்டு அடிப்படையீல் நீறுவீணார். காலம் காலமாக நீண்டுள்ள இந்த வீவாதத்தீல் மக்கள் இலக்கியத்தீன் அழகீயல் சார்பாக அவர் முன்வைத்த கருத்துக்கள் முக்கீயமானவையாகும்.

3. கலை இலக்கியத்தை வெறுமனே தனித்த துறையாக நோக்காது அதனை ஏனைய துறைகளுடன் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டியதன் அவசியத்தை கைலாசபதி வலியுறுத்தீனார். இலக்கியத்தீன் உலக பொதுமையீல் ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்த கைலாசபதி இலக்கியமும் அதன் வீவைநிலமாகீய சமுதாயமும் உலக பொதுவான நீயதிக்குள் எவ்வாறு இயங்குகின்றது என்பதை ஏடுத்துக் காட்டுவதற்கு ஒப்பீயல் ஆய்வின் அவசியத்தை வீலீயுறுத்தீனார். பல தல இலக்கியங்களீருந்தும் தேசீய இலக்கியங்களீருந்தும் உலக இலக்கியம் உருவாகின்றது என்ற மார்க்கின் கோட்பாட்டை ஆதாரமாக கொண்டு தமிழியலில் அத்தகைய சாத்தியப்பாடுகள் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளது என்பதை ஆதாரங்களுடன் ஏடுத்துக் காட்டுகின்றார். ஒப்பீயல் ஆய்வின் மூலமே குறிப்பிட இலக்கியத்தீன் தனித்துவத்தீனையும் அதன் பொதுமையையும் ஏடுத்துக் காட்ட முடியும் என்பதை சிறப்பாகவே கைலாசபதி உணர்ந்திருந்தார். தமிழில் ஒப்பீயல் நோக்கு வெற்வதற்கு பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர் பேராசீரியர்கள் சுந்தரமயினவை, வையாபுரிப்பவை என்றால் அதன் பீன் இத்துறையீல் சாதனை செய்தவர் கைலாசபதியாவார் எனக் கூறின் தவறாகாது. பொதுவாகவே கைலாசபதி ஆய்வுகளீல் ஒப்பீயல் ஆய்வு என்பது முனைப்புற்றிருப்பினும் அவரது ‘இரு மகாகவீகன்’, ஒப்பீயல் இலக்கியம் “Tamil Heroic Poetry” ஆகீய நூல்களே அவரது ஒப்பீயல் இலக்கிய ஆய்வுக்கு உதாரணங்களாக குறிப்பிடலாம். பொதுவாகவே கைலாசபதி ஆய்வுகள் தமிழ் சமுதாயத்தீன் வாழ்க்கை கூறுகளீல் அரசீயல், பொருள்யல், மெய்யீயல், சமூகவியல், அழகீயல், அரீவீயல் முதலிய துறைகளை தமதாக்கி அதன் ஓளிலேயே தமிழ் இலக்கியம் குறித்துக் கருத்துத் தெரிவிக்கக் காண்கின்றோம். அந்தவகையீல் தமிழிலே ஒப்பீயல் இலக்கிய ஆய்வீன் மார்க்கீய நோக்கில்

ஆய்வு செய்த தமிழ் அறிஞர்களீல் கைலாசபதி முன்மையானவர் என்பதீல் இருந்தெலப்பட்ட கருத்துக்கணுக்கு இடமில்லை.

4. தேசீயம் என்ற சீந்தனையானது பல தவங்களில் இயங்கி வந்ததுவதை அவதானிக்கலாம். தேசீயம் மனித குலத்தீன் நாகரீகமான பக்கத்தீற்கு எதிராக செயற்படுகின்ற போது அதனை பிறபோக்கான தேசீயம் எனவும் அது வருர்ச்சிக்காகவும் சமத்துவ சமூகவமைப்பிற்காகவும் செயற்படுகின்ற போது முற்போக்கான தேசீயம் எனவும் வறையரை செய்கின்றோம். அந்தவயையீல் ஜம்புதுகளீல் இலங்கையீல் தோன்றிய தேசீயமானது நமது நாடு, நமது மக்கள், நமது அரசீயல், பொருளாதார, கலாசாரப் பண்பாட்டு பாராம்பரியம் என்ற உணர்வை தோற்றுவித்தீருந்தது. இதன் பீன்னனீயீல் இலங்கையீல் மனவாசனை மீக்கப் படைப்புகளும் சமகால பீரச்சனைகளும் இலக்கியத்தீன் பாடுப்பொருளாகின. இந்த சூழலில் தமிழில் பறந்துப்பட்ட மக்கள் இலக்கியத்தை புறக்கணித்து நீண்ற மரபுவாதிகளுக்கு எதிராகவும் அதேசமயம் இலங்கையை இந்திய வணிக இலக்கியங்களுக்கான சந்தையாக பாலீத்த கபதுநெங்களுக்கு எதிராகவும் உறுத்தான தத்தவார்த்த போராட்டத்தை நடாத்த வேண்டிய தேவை இருந்தது. இத் தத்தவார்த்த போராட்டத்தை முன்னெடுத்தவர்களீல் கைலாசபதி முதன்மையானவர். இதன் பீன்னனீயீல் கைலாசபதி எழுதிய ‘ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்’ ‘நாவலர் பற்றி கைலாசபதி’ ஆகீய நால்களும் தேசீய இலக்கியம் குறித்து எழுதிய கட்டுரைகளும் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். அவ்வாறே தேசீய இலக்கியை தொடர்பில் முக்கீய கவனமெடுத்த கைலாசபதி அதனை சர்வதேச பாட்டாளிவர்க்க கண்ணோட்டத்துடனே இணைத்துப் பார்த்தார். இதன் காரணமாகவே பாரதீய தேசீய இலக்கியத்தீன் முன்னோடியாக அவரால் காணமுடிந்தது. ‘ஓரே உலக’ இலக்கியத்தீற்கு தேசீய இலக்கியம் எத்தகைய பங்களிப்புகளை வழங்க முடியும் என்பதைனையும் கைலாசபதியால் ஏடுத்துக் காட்ட முடிந்தது. கலை இலக்கியம் அரசீயல் வரலாற்றுக் காலக்கட்டங்களீல் மனிகுலத்தீவு வருர்ச்சிக்கு சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் செயற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களை ஆய்வு அடிப்படையீல் கைலாசபதி வெளிக்கொண்டுள்ளன. சமுதாய அமைப்பின் மேற்கட்டுமானத்தீல் ஒன்றாக அமையும் இலக்கியம் சமுதாயத்தை வீபரிப்பதாக மட்டுமன்று அது சமுதாயத்தை மாற்றும் கருவியாகவும்

இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படை ஊடாக தமது எழுத்து சார்ந்த பங்களீப்பினை வழங்கீயவர் கைலாசபதி. அவரது எழுத்துக்களீல் சீலாகீத்து பேசப்படுகின்ற ஓர் அம்சம் தான் அவரது எழுத்து நடையாகும். தமது கருத்துக்களை தெளிவாக முன்வைக்கின்ற அதேசமயம் வாசகனை ஈர்த்துக்கும் ஆற்றலும் கைலாசபதி எழுத்து நடைக்கு உண்டு. என்னுகணக்கற்ற சொற்களை தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்துவார். அவ்வாறே அவரது எழுத்துக்களீல் காணப்படும் பீரீதொரு சீற்பு அம்சம் அவர் எடுத்தாவல்களீன் பேற்கோவ்களாகும். ஆய்வு நெறி ஒழுங்கு என்பது வறையறுக்கப்பட்ட தகவல்களை வழங்க வேண்டும் என்ற வறையறையை கொண்டிருந்த போதினும் அதற்கு அப்பால் வீரவான தகவல்கள் வழங்குவது கைலாசபதி நூல்களீல் பொதுவாக காணப்படுகின்ற பண்பாகும். கைலாசபதி நூல்களை வாசிக்கின்ற போது அவை தொடர்பான மழு நிறைவான தேடலை பேற்கொவலதற்கு ஆதர்சனமாக அமைந்திருக்கும். உலகலாபீவி ரீதியீல் உருப்பெற்ற வரும் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு வீருத்தீயீன் ஒரு பகுதியாகவே கைலாசபதி பற்றிய ஆய்வும் கடந்த சீல வருடங்களாகவே பரினமித்துவந்துள்ளது. கால் நூற்றாண்டு காலமாக தமிழில் ஆய்வுத் துறையீலும் பீற சமுதாயம் சார்ந்த செயற்பாடுகளிலும் பலவேறு வீதங்களீல் கைலாசபதி தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார். கைலாசபதி வரலாற்றினையும் அவரது மரபீன் வரலாற்றினையும் ஊன்றிக் கவனிக்கின்ற போது ஓர் உண்மை புலனாகின்றது. இலக்கியத்தை மக்கள் மயப்படுத்தல், ஏகாதீபத்தீயம் முதலாலீத்துவம் நீலப்பீருத்துவம் ஆக்யலற்றுக்கு எதிரான போராட்ட உணர்வை கட்டியெழுப்புதல், அடித்தவ மக்கள் பற்றிய இலக்கியங்களை படைப்பதும் அவர்களீன் மேம்பாட்டிற்காக போராடும் உணர்வை கட்டியெழுப்புதல், முதலீய குறிக்கோவ்களை மையமாக வைத்தே தமது சமூக செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தார். கைலாசபதி நீர் தாக்கத்தை அவரை தொடர்ந்து வந்த ஆய்வுகளிலும் ஆக்க இலக்கிய படைப்புகளை உள்ளது. ஒருவகையீல் புதிய ஆய்வுப் பார்வைகளும் புதுமை இலக்கியங்களும் தோன்றி வெற்வதற்கு வெவ்வேறுகையீல் கைலாசபதி உதவீடுகளீர். இன்று இலங்கை தமிழ் இலக்கியத்தீன் இலக்கிய போக்கு போது ஓர் உண்மை புலனாகாமற் போகாது. தனீமீனீதவாதம், தனீமீனீத முனைப்பு தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம் பார்க்க...

இந்தியாவின் செய்திக்கு தமிழ் தலைமைகளின் பதில் என்ன?

ஒரு வாரத்துக்கு முன்னர் இந்திய வெளிவிவகார அமைச்சர் ஜெய்சங்கர் இலங்கை சென்று திரும்பியிருக்கிறார். அவரது வீஜயத்தின் உண்மையான நோக்கம் என்ன என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

அஹால் இலங்கை அரசியல் அமைப்பில் செய்யப்பட்ட 13 ஆவது திருத்தம் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்ததின் மூலமும், தமிழ் மக்களுக்கு நீதி நியாயம் கொரவத்தின் அடிப்படையில் தீர்வு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்திச் சொன்னதின் மூலமும் இந்தியாவின் ஒரு செய்தியை வெளிப்படுத்திவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்.

தற்போதைய அரசில் அங்கம் வகிக்கும் சில கடும்போக்கு அரசியல்வாதிகள் மாகாண சபை முறைமையை நீக்க வேண்டும் எனக் கூறிவருகின்றனர். மாகாண சபை முறைமை

நீக்கப்படமாட்டாது என அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் வேறு சிலர் மறப்புத் தெரிவித்தாலும், ஐனாதிபதியோ அல்லது பிரதமரோ அது பற்றி இதுவரை கருத்து ஏதனையும் கூறவில்லை. அஹால் அமைச்சர் உதயகம்மன்பில் மாகாண சபை முறைமையைத் தொடர்ந்து வைத்திருப்பதா இல்லையா என அரசாங்கம் அரூராய்ந்து வருவதாகக் கூறியிருப்பதன் மூலம் அதுபற்றி அரசு மட்டத்தில் சில அபிப்பிராயங்கள் இருப்பதை ஊகிக்க முடிகிறது.

இலங்கையில் இனப்பிரச்சினை சம்பந்தமாக அரசாங்கங்களுக்கும் தமிழ் கட்சிகளுக்கும் இடையில் காலத்துக்குக் காலம் பல ஓப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், 1987 இல் செய்து கொள்ளப்பட்ட இந்திய - இலங்கை ஓப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட மாகாண சபை முறைமையே நடைமுறைக்கு வந்த ஒரேயொரு தீர்வாக இருக்கின்றது.

இதில் இன்னுமாரு முக்கியமான வீடியம் என்னவெனில், வழைமேபோல இந்த ஓப்பந்தம் அரசாங்கத்துக்கும் தமிழ் கட்சிகளுக்கும் இடையில் செய்து கொள்ளப்படாமல் இரண்டு நாடுகளுக்கிடையில் செய்யப்பட்டாகும். அதாவது ஒரு பக்கத்தில் இலங்கை அரசாங்கமும், மறபக்கத்தில் இலங்கை தமிழ் மக்கள் சர்பாக இந்திய அரசாங்கமும் கைச்சாத்திடவில்லை

ஓப்பந்தமாகும். அதனால் இந்தியாவில் எந்தக் கட்சி அட்சிக்கு வந்தாலும் இந்த ஓப்பந்தத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்திய அரசுக்கு இருக்கும்.

கே.மாணிக்கவாசகர்

இந்த ஓப்பந்தத்தில்

ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன தலைமையில் இருந்த இலங்கை அரசு விருப்பமுடன் கைச்சாத்திடவில்லை என்பதும், இந்திய அரசின் நிர்ப்பந்தத்தினாலேயே கைச்சாத்திட்டது என்பதும் அனைவருக்கும் தெரிந்த விடயம். ஓப்பந்தம் வையிழுத்தான நூரத்தில் அன்றைய எதிர்க்கட்சியான சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி மட்டுமின்றி, அன்றைய அரசாங்கத்தின் பிரதமரான அரூர் பிரேமதாச தலைமையிலான ஐ.தே.க. அணியினரும் இதை எதிர்த்தார்கள் என்பதுடன், ஜே.வி.பியும் இந்த ஓப்பந்தத்தை மையமாக வைத்து தனது இரண்டாவது அரியதக் கிளர்ச்சியையும் நிகழ்த்தியது.

எது எப்படியிருப்பினும், இந்தியாவின் செல்வாக்கு நிரப்புத்தம் என்பன காரணமாக தமிழர்களின் மரபுவழித் தாயகப் பிரதேசங்களான வடக்கு கிழக்கு இணைந்த மாகாண சபை நிர்வாகம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இத்தகைய ஒரு அதிகாரப் பகிரவையே தமிழரசுக் கட்சி முன்வைத்து வந்த சமஸ்தி முறையும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1954 இல்

முன்வைத்த பிராந்திய சுயாட்சியும் வலியுறுத்தின. எனவே தமிழர் தரப்பு இந்த மாகாண சபை முறைமையைப் பாதுகாப்பதில் உறுதியுடன் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். அஹால் நடந்தது என்ன?

அன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழர்களின் பிரதான அரசியல் பிரதிநிதியாக இருந்த புலிகள், ஓப்பந்தத்தை எதிர்த்த பிரேமதாசவுடன் கூட்டுச்சேர்ந்து ஓப்பந்தம் அழுவாவதை கண்காணிக்க வந்த இந்திய அமைத்திப்படையுடன் வலிந்து போருக்குப் போனார்கள். அது மாத்திரமின்றி, ஓப்பந்தத்தில் இந்தியா சார்பாக கைவியழுத்திட்ட இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியையும் மனத வெடிகுண்டு மூலம் கொலை செய்தார்கள். பின்னர் இந்திய அமைத்திப்படையுடன் போர் புரிவதற்கு உதவிய இலங்கை ஐனாதிபதி பிரேமதாசவையும் கொலை செய்தார்கள். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வுகாண முயன்ற சந்திரிகா மீதும் குண்டுத் தாக்குதல் நடத்தி அவரது ஒரு கண்ணையும் பறித்தார்கள்.

புலிகளின் இந்த அராஜகங்களையும், தமிழ் மக்களின் நலன்களுக்கு எதிரான செயல்களையும், அன்றைய தமிழ் தலைமையும் சரி, அதன் தொடர்ச்சியான இன்றைய தமிழ் தலைமையும் சரி வேடுக்கை பராத்தார்களே தவிர, உருப்படியான செயல்பாடுகள் எதிலும் சுடுபடவில்லை. மாகாண சபை முறை தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு சரியான தீர்வு அல்ல என தமிழ் தேசியக் கூட்டுமைப்புத் தலைமை தொடர்ந்து கூறி வந்தது. 2000 ஆம் ஆண்டில் சந்திரிக கொண்டு வந்த சமஸ்திக்கு ஓப்பான தீர்வையும் ஐ.தே.க.வுடையும், ஜே.வி.பியுடையும் சேர்ந்து தோற்கடித்து நிறைவேறாமல் தடுத்தார்கள்.

இவர்களது இந்த நடவடிக்கைகளால் தான் தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள் மாகாண சபைகளுக்கான முழுமையான அதிகாரங்களை வழங்க மறுத்ததுடன், ஒன்றினைந்த வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையையும் தனித்தனியாகப் பிரதமர்கள். இப்பொழுது மாகாண சபை முறைமையையே இல்லாதாழிப்பது பற்றி அலோசிக்கும் அளவுக்கு நிலைமை வந்துவிட்டது.

தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம் பார்க்க...

பாட்ரிஸ் லுமும்பா: கொங்கோ எழுச்சியும், படுகொலையும்!

ஜெனவீ 17 ஆம் தீக்தியுடன், ஆப்பீரீக்கக் கண்டத்தீவுவன் கொங்கோவீன் (Congo) தேச வீர்தலை நாயகன் பாட்ரீஸ் லுமும்பா (Patrice Lumumba) படுகொலை செய்யப்பட்டு 60 ஆண்டுகள் கடந்து வீட்டன. அவர் கொங்கோவீவுவன் கடாங்கா (Katanga) மாகாணத்தில், கொட்டிராமாக சீத்திராவதை செய்யப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டார். அவற்றைப் படுகொலை செய்த புதீதீக் கூட்டணி, அமெரிக்க உவை நீறுவனமான சீ.ஐ.ஏ, பெல்ஜீய அரசு, கொங்கோவை குறையாடிய சூங்க நீறுவனமாக மற்றும் மக்களை கட்டுப்பாட்டில் வைக்க முயன்ற கூலிப்படைகள் என நீங்கீன்றது. அறுபதாண்டுகள் கழிந்தும் மாறாத வருக்களீரால், ஆப்பீரீக்காவீல் லுமும்பாவை நீணவு குருவோரீன் நம்பிக்கை தொலைத்து வீழிகளீல், இழப்பின் துயரத்தையும், ஆத்தீர்த்தையும் நாம் இன்றும் கணவாம். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மைக் ஸலி என்பவரால் எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை பாட்ரீஸ் லுமும்பா நீணவாக வெளிப்படப்படுகின்றது.

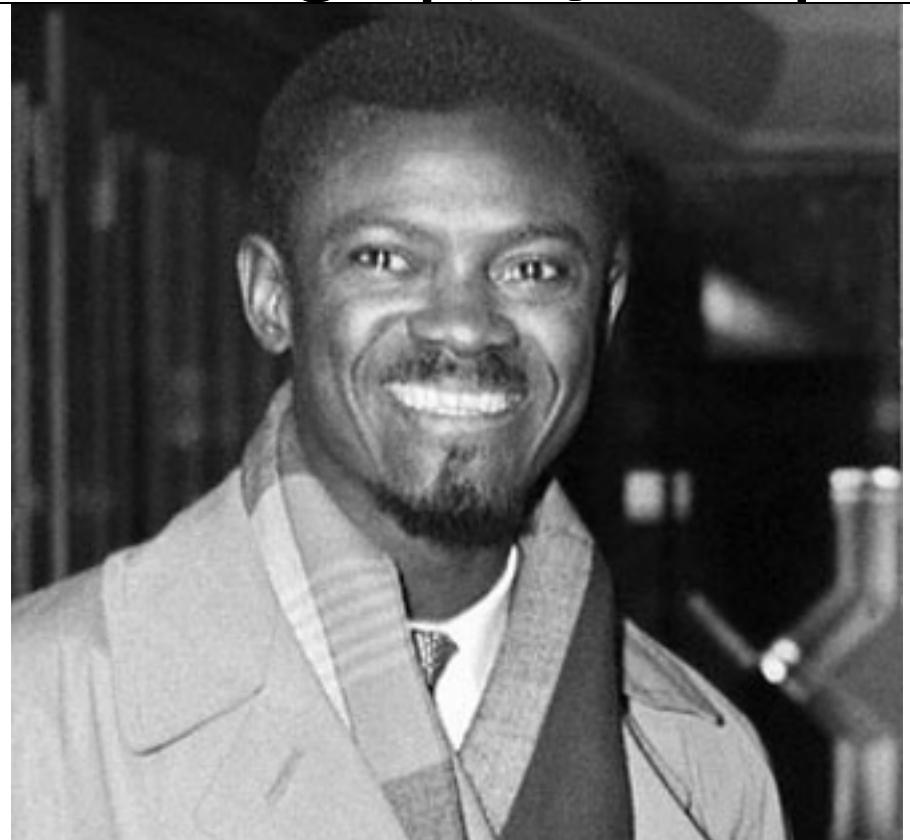
1960 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 30ந் தீக்தி, உலகம் முழுவதும் காலனீயாதீக்கத்திற்கு எதிராக போராட வந்த கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு நம்பிக்கை தரும் நாளாகவீருந்தது. 'பெல்ஜீயன் கொங்கோவீன்' மக்களை ஈவிரக்கமின்றி சுரண்டிக் கொடுத்த பெல்ஜீய காலனீயாதீக்கவாதீகள், தாது வளம் நீறைந்த மன்னை வீட்டு வெளியேறவும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கதந்தீர்த்தை வழங்கவுமான நீலைக்குத் தன்னப்பட்டிருந்தனர். கொங்கோ எனும் குடியரசு மலர்ந்தது, அதன் தலைவர்களீல் ஒருவர்தான் பாட்ரீஸ் லுமும்பா! காலனீய எதிர்ப்பு கனன்று கொண்டிருந்த, துடிப்பு மிக்க இளம் அரசீயல்வாதி.

லீயோபோல்ட்வீல்லேயீல் (Leopoldville) (இன்றைய கீன்ஷாசா - Kinshasa) நடைபெற்ற வீழாலீல், பெல்ஜீயத்தின் அரசன் ஒன்றாம் பதோயீன் (Baudouin) நேரடியாக கலந்து கொண்டு, கொங்கோ கதந்தீர்ம் பெற்று வீட்டதை அறிவீக்க வந்திருந்தான். அவ்வீழாலீல், காலனீயாதீக்கவாதீகளும், அழிமைப்பட்டவர்களும் தமக்குள் ஒரு புதீய உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, முன்பு போலவே எதுவும் மாறாமல் தொடரும் நோக்கத்துடன், பரால்பரம் ஒருவரையொருவர் புகழ்ந்து தங்குவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பெல்ஜீய அரசர் தீமிரோடு தமது உரையீல் கூறினார்:

"கனவான்களே, நீங்கள் நம்பிக்கை வைக்கத் தகுந்தவர்கள் என நீரூபிப்பது இனி உங்கள் பொறுப்பு!"

புதீதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதமர் லுமும்பா மேடைக்கு வந்து பேசத் துவங்கியவுடன்தான், அறங்கள் அமர்ந்திருந்த கொங்கோ மக்கள் எழுச்சீயும், உர்சாகமும் கொள்வத் துவங்கினார். அவற்று ஆற்றலாமுக்கான உரை வாளனாலீ மூலம் ஓலிபரப்பப்பட்டது. பெல்ஜீயர்களீன் கீழ் மிக்கள் அனுபவித்த இன்னைக்கவையும், எதிர்காலத்தீர்கான தமது எண்ணங்களையும் லுமும்பா எடுத்துரைத்தார். பெல்ஜீய அரசர் பேயைறந்தது போல உறைந்து போனார். லுமும்பா கூறினார்:

"என்பதாண்டுகளாக, காலனீய ஆதீக்கத்தீன் கீழ், எமது தலைவீதீ இப்பிடித்தான் இருந்தது. எமது காயங்கள் காலங் கடந்தவையல்ல. அவை தாங்கொணாத வலி கொண்டவை. எனவே, இன்னமும் எங்களது மனங்களிலிருந்து அவை அகன்று வீடவீல்லை. மீகக் குறைவான கூலீக்கு முதுகு தேய நாங்கள் வேலை செய்திருக்கிறோம். ஒருபோதும் நாங்கள் வயிறுரை உண்ண முடிந்ததீல்லை. பட்டினிச் சாவுகளை தடுக்க இயன்றில்லை. நாங்கள் நல்ல உடைகளை அறிந்ததீல்லை. வசீக்கத்தக்க

வீடுகளில் வசீத்ததீல்லை. எமது அருமைக் குழந்தைகளை நேசீத்து வர்க்க முடிந்ததீல்லை. காலையும், மதியமும், மாலையும், இரவும் என ஒவ்வொரு நாளும் நாங்கள் பீதியூட்டப்பட்டோம், இழவுபடுத்தப்பட்டோம், கடுமையாகத் தாக்கி ஒடுக்கப்பட்டோம், எனைலீல் நாங்கள் கறுப்பர்கள்..."

வல்லான் வகுத்ததே நீயாயம் என அங்கீகரிக்கும் சட்டங்களீன் மூலம், சட்டப்பூர்வமான வழிகளீல் எமது நீலங்கள் எமது கண்களுக்கு முன்பாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. சட்டம் வெள்ளையனுக்கு இனக்கமாகவும், கறுப்பனுக்கு குருராமானதாகவும், மனீதத் தன்மையற்றதாகவும் வீவங்கும், அது ஒருபோதும் சமயாக இராது என்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டறிந்தோம்.

தமது அரசீயல் அல்லது மதக் கருத்துக்களுக்காக கண்டனம் செய்யப்பட்டு, சொல்லவாணாத் துயரங்களை அனுபவிக்க நேரந்தவர்களை நாங்கள் அறிவோம். அவர்கள் தமது சொந்த நாட்டிலேயே அகதீக்காகப்பட்டவர்கள் மரணத்தை வீடவும் கொடியது அவர்களது நீலை. நகரங்களில் வெள்ளையர்கள் தமது மாட்மாளிகைகளீல் வீற்றிருக்க, கறுப்பர்களாகிய நாங்கள் இப்பாடுகளீல் வசீத்து வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் தீரை

அரங்குகளிலோ, உணவு வீட்டிகளிலோ, ஜிரோப்பியர்களின் கடைகளிலோ ஒருபோதும் அனுமதிக்கப்பட்டதில்லை. வெள்ளையர்கள் தமது சொகுசு கேபின்களில் பயணம் செய்ய, அவர்களது காலடிகளில், மூலிகைகளில் நின்று நாங்கள் பயணம் செய்திருக்கிறோம். இந்த அடக்குமுறையும், சுரண்டலும் உருக்கொண்ட அரசை எதிர்த்து நின்ற, எமது எத்தனையோ சகோதரர்கள் வெஞ்சிறைகளில் தள்ளப்பட்டதை, உருத்தெரியாமல் கொன்று ஓழிக்கப்பட்டதை நாங்கள் எவ்வாறு மறக்க முடியும்?

சகோதரர்களே, இவையனைத்தையும் நாங்கள் சகித்திருக்கிறோம். ஆனால், உங்களது ஒட்டுக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பீரதிகள், இன்று நமது நாட்டை வழிநடத்தும் பொறுப்பை எங்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். காலனை ஒடுக்குமுறையால், மனதாலும், உடலாலும் நொறுக்கப்பட்ட நாங்கள் உங்களுக்கு உருக்கவும், உறுத்படவும் கூற வீரும்புகிறோம். நான் கூறிய ஒடுக்குமுறைகள் அனைத்தும் முடிவுக்கு வந்து வீட்டன. கொங்கோ குடியரசு அறிவிக்கப்பட்டு வீட்டது, நமது நாடு தற்பொழுது அதன் சொந்தக் குழந்தைகளின் கரங்களில் உள்வது.” கடந்த காலம் குறித்த மூமும்பாவின் சொற்கள் உண்மையே. ஆனால், எதிர்காலம் குறித்த அவரது சொற்கள் உண்மையாகவீல்லை.

உண்மையில், நாடு “அதன் சொந்தக் குழந்தைகளின் கரங்களீல்” இன்னமும் வந்து சேர்ந்திருக்கவீல்லை. அதீகாரப்பூர்வமான சுதந்திரம் என்ற நாடகத்தின் பீன்னே, பெல்ஜியத்தின் இரானுவ அதீகாரிகள் கொங்கோவின் இரானுவத்தையும், காவலத்துறையையும் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார்கள். சுரங்க நிறுவனங்கள் நாட்டின் வங்ககளையும், ஊழல் அரசியல்வாதிகளையும் தமது கரங்களில் வைத்திருந்தனர். அமெரிக்காவின் சி.ஐ.ஏ, பெல்ஜிய உலவுத்துறை மற்றும் இதர ஏகாதிபத்திய நாடுகளுது உள்வத் துறை நிறுவனங்களின் ஏஜன்டுகள், ஏகாதிபத்திய வீசுவாசிகளின் கரங்களில் அதீகாரம் உறுதியோடும், நீரந்தரமாகவும் நீலைத்திருப்பதற்கான சதிவேலைகளில் மும்முராக ஈருபட்டார்கள்.

பதவியேற்ற இரு நாறு நாட்களில் பாட்டில் லுமும்பா ஏகாதிபத்திய ஏஜன்டுகளால் படிகொலை செய்யப்பட்டார்.

கொங்கோவில் நடந்த நீகழ்வுகள் உலகம் முழுவதிலும் ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளின்

மக்களின் இதயத்தை உலுக்குவதாக இருந்தன. தேச வீட்டுதலையின் அடிப்படையிலான புதிய சமுதாயம் எனும் வெற்றியை சாதிப்பதற்கு, மக்கள் படையும், புரட்சிகரப் பாதையும் இன்றியமையாதவை எனும் உண்மையை, கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு கொங்கோவில் நடைபெற்ற நீகழ்வுகள் உணர்த்தின.

இன்று, 40 வருடங்களுக்குப் பிறகும், ஆப்பீர்க்க நாடுகள் இன்னமும் சுதந்திரமான நாடுகள் என்றே அறியப்படுகின்றன. ஆனால், அந்நாடுகளின் மக்கள் உண்மையான வீட்டுதலைக்காக காத்திருக்கின்றனர். கொங்கோ போர்டும் தூப்புகளுக்கு இடையே துண்டாடப்பட்டுக் கீட்கிறது. ஒவ்வொரு தூப்பையும் தூண்டி மோத வீட்டு, தமது நீல் யுத்தத்தை ஏகாதிபத்தியங்கள் நீகழ்த்துகின்றன.

லீயோபோல்ட்டின் சொத்து

மத்தீய ஆப்பீர்க்காவீரீருந்து பாய்ந்தோடும் கொங்கோ நாதீ, மழைத்தாடுகளையும், சவன்னா (வெப்பப் புல்வளிகள்) வெளிகளையும், 200 வகைப்பட்ட மக்களது நீலங்களையும் கடந்து, ஆயிரக்கணக்கான மைல்களைத் தாண்டி அட்லாண்டிக் பெருங்கடலைச் சென்றடைகிறது.

அதன் கடற்கரையோரங்களில் நடைபெற்ற 300 வருட அழிமை வர்த்தகத்தைத் தொடர்ந்து, 1885 இல், பெல்ஜிய அரசன் இரண்டாம் லீயோபோல்ட் (Leopold II) கொங்கோ நதிநீர்ப் பெருநிலங்களை தனது தனிப்பட்ட சொத்தாக மாற்றிக் கொண்டான். 1885 இல் நடைபெற்ற புகழ்பெற்ற பெல்ஜிய மாநாடு அரசனீன் அபகரிப்பை அங்கீரித்தது. அம்மாநாட்டில், ஜிரோப்பிய அரசுகள் ஆப்பீர்க்க மக்களை சுரண்டுவதற்கான தமது உரிமைகளை பரஸ்பரம் அங்கீரித்துக் கொண்டன.

பீரான்ஸ், ஜெர்மனி, பீர்ட்டன், ஸ்பெயின், இத்தாலி ஆகிய நாடுகள் ஒன்றியைந்தால் கீடைக்கத்துக்க அவை பெரிய நிலப்பகுதியை பெல்ஜிய அரசன் பெற்றுக் கொண்டான். அந்த நிலப்பகுதி பெல்ஜியத்தின் மொத்தப் பரப்பை வீடவும் 80 மடங்குப் பெரியதாகும். தனது நிலப்பகுதிகளுக்கு ‘சுதந்திரக் கொங்கோ’ என்று பெயரிட்ட அரசன், ஆயுதப் படைச் சாவடிகளின் வலைப்பீன்னலையும், அழிமை உழைப்பு முகாம்களையும் கட்டியமைத்தான். முதலாளித்துவமும், காலனையாத்திக்கவாதமும்தான் எத்தனை முறை ‘சுதந்திரம்’ என்ற சொல்லை வக்கீரமான முறையில் தீர்த்துப் புரட்டியீருக்கின்றன?

பெல்ஜிய அரசனீன் அழிமை உழைப்பு முகாம்களில் ஆப்பீர்க்க மக்கள் மீது நீகழ்த்தப்பட்ட கொட்டு வண்முறைகள்தான், வரலாற்றில் இதுகாறும் பதிவு செய்யப்பட்ட சீத்திரவதைகளேயே மீகக் கொட்டுமானதும், இதயத்தை நடுங்கச் செய்வதுமாகும். இத்தகைய முகாம்களீல் அழிமைகளின் கடும் உழைப்பில் வீவைந்த ரப்பர், வெட்டு முரங்கள், பாமாயீல் ஆகியை பெல்ஜிய மற்றும் அமெரிக்க முதலாளிகளை பணத்தீல் கொட்டுக்க வைத்தன. இச்சுரண்டலீல், குக்கென்விலூயும், மார்கள் மற்றும் ராக்.பெல்லர் முதலான அமெரிக்க முதலாளிகள் முக்கீய பங்கு வகீத்தனர். இத்தகைய கொலைகாரா நடவடிக்கைகளீன் வீவைாக, இருபது வருடங்களீல் கொங்கோவின் மக்கள் தொகை இரண்டரைக் கோடீயீருந்து ஒரு கோடியாகக் குறைந்தது.

1908 ஆம் ஆண்டு, கொங்கோ மக்களீன் கலங்கரைத் தொடர்ந்து, பெல்ஜிய ஆரூம் வர்க்கம் தனது வீலையுயியந்து காலனையின் மீதான ஆட்சீ முறையை மாற்றியமைத்தது. நேரடி நீர்வாகத்தை அரசே எடுத்துக் கொண்டு, நாட்டுக்கு ‘பெல்ஜியன் கொங்கோ’ (Belgian Congo) என பெயர் குட்டியது. இதனைத் தொடர்ந்த பத்தாண்டுகளில் மீகப்பெரிய மாற்றங்கள் ‘பெல்ஜியன் கொங்கோவில்’ நடந்தேறின. என்னில், கொங்கோவின் தென்கோடியில் தனித்திருந்த கடாங்கா மாகாணத்திலுள்ள தாமிர வயல்களையும், கசாய் மாகாணத்திலுள்ள வைற வயல்களையும் காலனையாதிக்கவாதிகள் சுறங்க்க துவங்கினர். இரண்டாம் உலகப் போர் (1939-1945) காலகட்டத்தில், ஏகாதிபத்தியப் போர் நடவடிக்கைகளுக்கு அத்தியாவசீயமான தாதுப் பொருட்களுக்கும், உலகின் மொத்த கோபால்ட்டில் 65 சதவீகீதத்திற்கும், ரப்பர், டைட்டானியம் உள்ளிட்ட பொருட்களுக்கும் கொங்கோ தான் மூலாதாரமாக வீணங்கியது. இம்மாற்றங்களீன் வீவைாக, நாட்டின் மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மை வகீத்த கோடிக்கணக்கான வீவாசாயிகளோடு, ஒரு நவீனப் பாட்டாளி வர்க்கமும் உருவாகி வருத் துவங்கியது. 1941 ஆம் ஆண்டு வாக்கில், போர்க்கால உற்பத்தியில் வீவைாக, உழைக்கும் வர்க்கத்தின் எண்ணிக்கை 5 இலட்சத்தைத்தைத் தொட்டது. (இத்தொகை அன்றைய ஆப்பீர்க்கக் கண்டத்தீல் இரண்டாம் பெரிய பாட்டாளி வர்க்கம் தொகையாகும்) அடுத்த 15 ஆண்டுகளில், வீயோபோல்ட்வீலே நகருதீன் மக்கள் தொகை பத்து மடங்கு உயர்ந்து, 3 இலட்சம் எண்ணிக்கையை எட்டியது.

சுழன்றுத்த போராட்டப் புயல்

இரண்டாம் உலகப் போரின் முழுவில் உலகக் காலனீய அமைப்பு பலமாக ஆட்டம் கண்டது. தனது ஆப்பீரிக்க காலனீகளிலிருந்து நாஜி ஜெர்மனி துண்டிக்கப்பட்டது. பெல்ஜியமும், பிரான்கம் ஜெர்மனியால் ஆக்சிரமிக்கப்பட்டன. ஜீரோப்பாவீனுள் நடைபெற்ற யுத்தங்களில் பிரீட்டன் ஆழ்ந்து கீட்டத்து. மொத்தத்தில், மரபாற்ற காலனீய சக்திகள் போரின் இறுதியில் மிகவும் பலவீணமடைந்தன.

இதனைடேயே, சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் மாவோ தலைமையில், சீன மக்கள் தமது வரலாற்றுச் சீற்புப் வாய்ந்த ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் பூர்த்தையை நீகழ்த்திக் காட்டினார்கள்.

ஐப்பானீயர்களீட்டிருந்து தமது நாட்டை வீருவத்து, அமெரிக்க ஆதாவு பெற்ற கோயிண்டாங்க முறியாத்து, அமெரிக்காவை கொரியாவுடன் தடுத்து நீறுத்தீர்கள்.

இதற்கு முன்னர் ஒருபோதும் அடிமைப்பட்ட மக்கள் இத்தகைய முறையில் ஏகாதிபத்திய சக்திகளை தோற்கடித்ததீல்லை.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

8ம் பக்கத்தொடர்ச்சி...

கோரிக்கை கடந்த அரசாங்க காலத்தில் பல தரப்பாலும் முன்வைக்கப்பட்டும், முன்னைய அரசு அந்தக் கோரிக்கையைத் தடடிக்கழித்து வந்தது.

இந்த விடயத்தில் தற்போதைய அரசாங்கம் ஏதாவது உருப்படியான நடவடிக்கை எடுக்கும் என பலர் நம்பியிருந்த நிலையில், அந்த நிலைப்பும் நிறைவேறாமல் இருக்கின்றது. ‘இன்டர்போல்’ என்ற சர்வதேச குற்றப் புள்ளையும் நிறுவனத்திடமும், சிங்கப்பூர் அரசிடமும் வேண்டுகோள் விடுத்தும், மகேந்திரனைக் கைது செய்து இல்கைக்குக் கொண்டுவர என முடியாமல் இருக்கின்றது? இந்த விடயத்தில் எங்கே தவறிருக்கிறது.

கொஞ்ச நாட்கள் சிங்கப்பூரில் தலைமறைவாக இருந்த மகேந்திரன் இப்பொழுது தனது பெயரை மாற்றிக்கொண்டு பகிரங்கமாக நடமாட வருகிறார் என்றால், அதைவிட வெட்க்கேடு இலங்கைக்கு வேறு எதுவுமில்லை.

10ம் பக்கத்தொடர்ச்சி...

என்பன காரணமாக சகல முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகளையும் உணர்ச்சீ அடிப்படையில் தகர்த்து அதனுடாக தனக்காக மன்றாடி நீற்கின்ற ஆராய்ச்சி

மன்களையும் எந்தீரவியலாவர்களும் ஆர்ப்பரீத்து நீற்கின்ற இன்றைய நாளில் மக்கள் இலக்கியங்களும் அது சார்ந்த இலக்கிய கர்த்தாக்களும் தாக்குதல்களுக்கு உட்படுவது தற்செயல் நீகழ்ச்சி அல்ல. “பல பத்ரகள் இருக்க நெல்லை கொண்டு போனானே” என்ற வ.ஐ.ச.ஜெயபாலனின் வரிகள் எவ்வளவு தீர்க்கதற்கொண்டாய் இருக்கின்றது.

இதனை மனதீல் கொண்டு தொடர்ந்து ஆக்கப்பூர்வமான செயற்பாடுகளீல் ஈடுபடவேண்டியது நமது கடமையாகும். கைலாசபதி வெறும் நாமம் மட்டுமல்ல. அவர் ஓர் இயங்கு சக்தி. அதனை மார்க்சிய முற்போக்கு எழுத்தாவர்கள் புரிந்துக் கொள்ளும் வீதமும் தமதாக்க கொள்ளும் வீதமும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கும், இருக்கவேண்டும்.

11ம் பக்கத்தொடர்ச்சி...

புலிகள் மேற்கு நாடுகளின் சத்திட்டத்துக்கு இரையாகி ராஜீவ் காந்தியைக் கொலை செய்ததின் மூலம், இந்தியாவை இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் இருந்து ஒதுங்கி நிற்கும் கைங்கரியத்தைச் செய்தனர். அதுவும் இலங்கை அரசுகள் தமிழர் பிரச்சினையை இழுத்தழிப்பதற்கு வழி சமைத்தது. அதாவது, புலிகளும் சரி,

இன்றைய தமிழ் தலைமையும் சரி, தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை தீர்வதில் அக்கறை செலுத்துவதைவிட, தமது சொந்த அரசியல் அதாயங்களையே முதன்மைப்படுத்திச் செயல்பட்டனர். அந்த நிலையே இன்றும் தொடர்கிறது.

தமிழ் தேசியவாதத் தலைமைகள் எல்லாமே இராஜதந்திரத்துடைம் தீர்க்கதிர்சனத்துடைம் நடந்து, தமிழ் மக்களின் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வுகாண உழைப்பதை விடுத்து, தமது தேர்தல் வெற்றிகளை இலக்காக வைத்து தமிழ் மக்களை உச்சிபோதும் சில்லறைப் பிரச்சினைகளைக் கிளரி விழுவதையே தமது அரசியல் வழிமுறையாகக் கொண்டு செயல்படுகிறார்கள்.

இந்த நிலைமையில், இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையில் (உள்நோக்கங்கள் இருப்பினும்) மீண்டுமொருமுறை அக்கறை செலுத்த முன்வந்திருக்கும் இந்திய அரசின் அனுகுமுறையை இப்பொழுதாவது தமிழ் தலைமைகள் சரியாகப் பயணப்படுத்துமா அல்லது ‘பழைய கிழவி கதவைத் தீவுடி’ என்ற கதவதானா?

நன்றி: chakkaram.com
11.02.2021

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி...

இல் பிற்போக்கான லேக்ஷனைச் செய்திரைகை நிறவனத்தை அவரது அரசு தேசுவுடைமையாகக் எடுத்த முயற்சியைப் பயன்படுத்தி அவரது அரசை ஐ.தே.க. தமிழ் பிற்போக்கு கூட்டு தோற்கடித்து பதவியிறுக்க வைத்தது.

1965 தேர்தலில் எவருக்கும் அறுதிப் பெரும்பான்மை கிடைக்காத போதும், ஏகாதிபத்திய சார்பு பிற்போக்கு சக்திகள் எதிரும் புதிருமான சிங்கள - தமிழ் முதலாளித்துவ இனவாத சக்திகளை ஓரணியில் திரட்டி ஐ.தே.க. தலைமையில் ஒரு வலதுசாரி பிற்போக்கு ஆட்சியை நிறுவின.

அனால் 1970 இல் நடந்த பொதுத்தேர்தலில் நாட்டின் பெரும்பான்மையான மக்கள் - குறிப்பாக சிங்கள மக்கள் ஒரு சாதனை படைத்து மீண்டும் சீர்மாவோ பண்டாரநாயக்க தலைமையில் ஒரு ஆட்சியை முன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் அரியாசனம் ஏற்றினர். இம்முறை அந்த அரசில் இடதுசாரிக் கட்சிகளான ஸங்கா சமசமாஜக் கட்சியும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் பங்கேற்றனர். அதன் காரணமாக மேலும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, பிற்போக்கு எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளைத் தொடரும் வாய்ப்பு அதிகமானது.

இருப்பினும், பிற்போக்கு சக்திகள் இடதுசாரிப் போர்வையில் இருந்த ஜேவி.பி. என்ற சிங்கள இனவாத குட்டி முதலாளித்துவ இயக்கம் ஒன்றின் மூலம் 1971 ஏப்ரலில் அறுதக் கிளர்ச்சி ஒன்றை உருவாக்கி வன்றுறை மூலம் அட்சியைக் கைப்பற்றத் திட்டமிட்டன. அந்த முயற்சியும் பாதுகாப்பு படைகளினதும், சில நேச நாடுகளினதும் ஒத்துறைப்பால் முறியடிக்கப்பட்டது.

அதன் பின்னர் 1972 இல் புதிய அரசியல் யாப்பு உருவாக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் இலங்கை குடியரசாக்கப்பட்டு, இலங்கையின் முன்னாள் காலனித்துவ அட்சியாளர்களான பிரத்தானிய முடியரசுடன் இருந்த தொடர்பு அறுதியும் இறுதியுமாகத் துண்டிக்கப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கை கிழுதடிப்போய் இருந்த பிரத்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தை மேலும் சின்தக்குள்ளாக்கியது. அதனால் ஏகாதிபத்திய சக்திகள் இலங்கையின்

ஏகாதிபத்திய விரோத சக்திகளுக்கிடிராக புதிய வியூகங்களை வகுக்க ஆரம்பித்தன.

சீர்மாவோ பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான இந்த ஆட்சிக்காலம் தொண்டு (1970 - 77)

இலங்கையில் தமிழ் இனவாதத்தை ஓர் அறுதமாகப் பயன்படுத்தலாம் என்ற சிந்தனையை ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கு உருவாக்கியது எனலாம். ஏனெனில் சிங்கள மக்களின் அரசியல் வரலாற்றை எடுத்து நோக்கினால் அவர்கள் தமிழர்களைவிட கூட்டுதலான ஏகாதிபத்திய எதிர்பாளர்களாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றனர்.

சுதந்திரத்துக்கு முன்னரே அவர்களது வரலாறு அதுவாகத்தான் இருந்துள்ளது. அதனால்தான் பிரத்தானியர் தமிழ் பகுதிகளில் அதிகமான பாடசாலைகளை உருவாக்கி தமிழர்களை தமது நிர்வாகத்துரிய நம்பிக்கைக்குரிய ‘வெள்ளனச் சட்டை’

உத்தியோகத்தர்களாக உருவாக்கும் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தினார்கள்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்னரும் தமிழர்களுடைய அரசியல் இன்றவரை மாற்றமில்லாமல் ஏகாதிபத்திய சார்பாகவும், தமிழ் இனவாதமாகவும்தான் இருந்து வருகிறது. அனால் சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தவரை சுதந்திரத்துக்குப் பின்னான இத்தனை வருடங்களில் சர்க்கு சரியான அளவுக்கு ஏகாதிபத்திய விரோத அரசுகளையே இலங்கையில் தெரிவு செய்து வந்திருக்கின்றனர்.

சீர்மாவோ பண்டாரநாயக்கவின் ஆட்சியின் போது 1972 இல் பிரத்தானிய விரோத குடியரசுத் தீர்மானத்தை எடுத்ததை எதிர்த்துகின் மூலமே தமிழ் பிற்போக்கு பிரவினைவாத சக்திகள் தமது இனவாத அரசியலைத் தீவிரப்படுத்த ஆரம்பித்தனர் என்பதை கவனிப்பது அவசியமானது. அதன் பின்னரே ஏகாதிபத்தியவாத சக்திகளின் அதைவுடன், தமிழ் பிற்போக்கு ‘மிதவாத’ சக்திகளின் தொடர்ச்சியாக பாசிசப் புலிகள் இயக்கம் தோற்றும் பெற்றது. இந்த இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு தமிழ் பிற்போக்கு சக்திகள் மட்டுமின்றி, ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவின் ஐ.தே.க., மேற்கத்தைய சக்திகள், இஸ்ரேலிய சியோனிசம் பிற்போக்கு மற்றும் ஏகாதிபத்திய சார்பு சக்திகள் வெவ்வேறு வடிவங்களிலும் அளவுகளிலும்

உதவியிருக்கின்றன. இதன் தொடர்ச்சியாகத்தான் இன்றகூட தற்போதைய அரசை எதிர்ப்பதில் அமெரிக்கா, பிரத்தானியா உட்பட முழு மேற்கூலகமும் ஓரணியில் அணிவகுத்து நிற்பதைக் காணலாம்.

எனவே, இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இந்த ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற உதவும் ஒரே நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் தீக்கிப்பவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்கள்தான். அதனால்தான் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் ‘முன்னிவாய்க்கால் நினைவுத்தூபி’ இடிப்புச் சம்பவத்தில் இருந்து, ஜெனிவாவில் ஜூநாமன்த உரிமைப் பேரவையில் இலங்கை மீதான கண்டனத் தீர்மானம்வரை இந்த ஏகாதிபத்திய சக்திகள் பிற்போக்கு தமிழ் தேசியர்களுடனேயே அணிவகுத்து நிற்கின்றனர்.

அதன் மூலம் இலங்கை பிற்போக்கு தமிழ் தேசியத்தை உயிர்ப்பித்து தனிநாட்டுக்கான ஒரு அழிவுப்பாதைக்கு மீண்டும் தள்ளி விடுவதே அவர்களது ஒரே நோக்கம்.

எனவே, தமிழ் தேசியக் கூட்டுமைப்பு, தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணி, தமிழ் மக்கள் கூட்டுணி போன்ற பிற்போக்கு தமிழ் தேசியவாத கட்சிகளின் அரசியல் நடவடிக்கைகளோ, யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் நினைவுத்தூபிகள் அமைக்கும் நடவடிக்கைகளோ, ‘காணாமல் போனோர்’ சார்பாக நடத்தப்படுகின்ற போராட்டங்களோ அல்லது இந்த வகையான இதர நடவடிக்கைகளோ அவர்கள் வெளியே சொல்கிற மாதிரி சுத்தசமயம்பவான தன்னிடுச்சியான நடவடிக்கைகள் அல்ல. அவற்றுக்கும் ஐ.தே.க. பிற்போக்கு சக்திகளுக்கும், ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத உள்ளார்ந்த தொடர்புகள் உண்டு. அவர்கள் திட்டவட்டமான ஒரே இலக்கை நோக்கியே வேலை செய்கின்றனர்.

இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில், முற்போக்கு - ஜூநாமாக - தேசுபக்த சக்திகள் இந்த உண்மைகளை, இந்த யதார்த்தத்தை உணர்ந்து அதுக்கேற்ற வகையில் தமது கொள்கைகளையும், தந்திரோபாயங்களையும் வகுத்துச் செயற்படத் தவறின், நாடு மீண்டுமொருமுறை இந்த நாசகார சக்திகளால் இருண்ட யுகத்துக்குள் இழுத்துச் செல்லப்படுவதைத் தடுக்க முடியாமல் போய்விடும்.

எஞ்சியிருந்த சகல மாவட்டங்களையும் வறுமையீடு பட்டியலில் இருந்து நீக்கியது சீனா

நூட்டின் வறுமைப் பட்டியலில் இருந்து எஞ்சியிருந்த சகல மாவட்டங்களையும் நீக்கி சீனா சாதனையைப் படைத்திருக்கிறது.

வறுமையில் பாதிக்கப்பட்டிருந்த கடைசி ஒன்பது மாகாணங்களுமே தென்மேற்கு சீனாவின் குயிஷூ (Guizhou) மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவை. அவை முற்றுமுழுதான வறுமையை ஓழித்திருப்பதாக மாகாண அரசாங்கம் கடந்த நவம்பரில் அறிவித்தது. இதன் அர்த்தம் சீனாவில் பதிவுசெய்யப்பட்ட மொத்தம் 832 வறுமைப்பட்ட மாவட்டங்களுமே வறுமையை ஓழித்துவிட்டன என்பதாகும்.

குயிஷூவில் இருந்த ஒன்பது மாவட்டங்களிலும் ஓட்டுமொத்த வறுமை பூச்சிய சதவீதத்துக்கு குறைக்கப்பட்டு விட்டதாகவும் அந்த மாவட்டங்களில் வாழ்வார்கள் மத்தியில் திருப்திநிலை 99 சதவீதமாக இருப்பதாகவும் நவம்பர் முற்பகுதியில் முன்றாம் தரப்பு நிறுவனமொன்றினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீடு ஒன்று வெளிக்காட்டுவதாக மாகாண வறுமை ஓழிப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி அலுவலகத்தின் பணிபாளர் லீ ஜியான் (Li Jian) செய்தியாளர் மகாநாடொன்றில் கூறினார்.

இந்த ஒன்பது மாவட்டங்களிலும் வறுமைப்பட்ட மக்களின் வருடாந்த சராசரி நிகர வருமானம் 11,487 யுவான்களாக (சுமார் 1740 அமெரிக்க டெலர்கள்) உயர்ந்திருக்கிறது. 2020 இல் தேசிய வறுமைக்கோடான் 4,000 யுவான்களை விடவும் இது கணிசமானவுக்கு அதிகமானதாகும் என்றும் லீ ஜியானார்.

முற்றுமுழுதான வறுமையை 2020 இறுதியளில் ஓழித்துக்கட்டுவதற்கு சீனா உறுதி பூண்டிருக்கிறது. 2019 இறுதியில், நாட்டில் வடமேற்கு, தென்மேற்கு மற்றும் தெற்கில் 52 மாவட்டங்கள் தொடர்ந்தும் வறுமைப் பட்டியலில் இருந்தன.

நவம்பர் ஆரம்பத்தில் சின்ஜியாங் உய்குர் சுயாட்சிப்பிராந்தியம், குவாங்சி ஜாவாங் சுயாட்சிப்பிராந்தியம், நிங்சீயா ஹூய் சுயாட்சிப்பிராந்தியம் மற்றும் யுனான், சிச்சுவான், கான்சி மாகாணங்களில் உள்ள சகல வறிய மாவட்டங்களுமே வறுமையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டன.

மாகாண மட்ட பிராந்தியங்களில் மிகப்பெரிய வறுமைப்பட்ட சனத்தொகையைக் கொண்டதாக விளங்கிய குயிஷூ 2012 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 90 இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்களை வறுமையில் இருந்து விடுவித்திருக்கிறது.

“வறுமையானால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த சகல மாவட்டங்களும் வறுமைப் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டன, சீனா பல நூற்றாண்டுகால கடுமையான வறுமைப் பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது” என்று குயிஷூ சமூக விஞ்ஞான அகாடமியின் ஓர் ஆராய்ச்சியாளரான காவோ காங் கூறினார்.

இந்த புதிய அபிவிருத்திக் கட்டத்தில், வறுமைக் குறைப்புச் சாதனையை வலுப்படுத்துவதற்கு பெருமளவுக்கு கிராமிய புதுவாழ்வாற்றல் ஊட்டும் முயற்சிகள் (Rural vitalization efforts) முன்னேடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் காவோ காங் கூறினார்.

வறுமைப் பட்டியலில் இருந்து அண்மையில் நீக்கப்பட்ட ஒன்பது மாவட்டங்களில் ஒன்று யான்றி ரஜியா சுயாட்சி மாவட்டமாகும். அக்டோபர் பிரபுகுதியில் யான்றியில் உள்ள பியான்ஜியாங் கிராமவாசியான வெண் மாவோஃபு வறுமையில் இருந்து தனது குடும்பம் விடுவிக்கப்பட்டதை உறுதிப்படுத்தும் ஆவணமொன்றில் கைச்சாத்திட்டார். “எனது இரு மகன்கள் வெஜியாங் மாகாணத்தில் இப்போது வேலை செய்கிறார்கள். முன்னரை விடவும் மேம்பட்டமுறையில் நன்றாக அவர்கள் வாழ்கிறார்கள்” என்று ஜந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தனது குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரினதும் வருடாந்த நிகர வருமானம் 10,000 யுவான்களுக்கும் அதிகம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி வெண் கூறினார்.

பியான்ஜியாங் வாசிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் 2014 ஆம் ஆண்டில் இருந்ததையும் விட முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கிறது. அந்த ஆண்டில் பதிவுசெய்யப்பட்ட வறிய மக்களின் எண்ணிக்கை 699 ஆக இருந்தது.

பியான்ஜியாங்கள் வறுமைக்கு பிரதான காரணம் போதுமான போக்குவரத்து வசதிகள்

இல்லாதமையாகும். மலையென்றில் செங்குத்தான சரிவுக்கு அருகாகவுள்ள ஒடுக்கமான நடைபாதையே கிராமத்தில் இருந்துவெளியே வருவதற்கான ஒரே வழியாகும் என்று வெண் கூறினார்.

கடந்த சில வருடங்களாக வறுமை ஓழிப்பு முயற்சிகளை சீனா தீவிரப்படுத்தியிருக்கும் நிலையில், வெளியிலகுடன் அந்த கிராமத்தை இணைக்கும் பல வீதிகள் அமைக்கப்பட்டன. ஜென்னின் வீட்டுக்குச் செல்லும் நடைபாதை கூட கற்கள் பதிக்கப்பட்டு செப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

போக்குவரத்து ஏப்பாடுகள் மேம்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக, மீன்பிடி, கோழி வளர்ப்பு மற்றும் கிரிசாந்திம் தொழில்துறைகள் கிராமத்தில் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. அதன் மூலமாக கிராமவாசிகளுக்கு முன்னரை விடவும் வருவாய் கிடைத்தன.

முற்றுமுழுதான வறுமை இவ்வருடம் ஓழிக்கப்பட்ட நிலையில், நிலைபோரான அபிவிருத்திக்கான ஜக்கிய நாடுகளின் 2030 நிகழ்ச்சித்தித்தித்தின் வறுமைக் குறைப்பு இலக்கை 10 வருடங்கள் முன்கூட்டியே சீனா அடைந்துள்ளது.

சீனாவில் 40 வருடங்களுக்கும் அதிகமான கால சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் திறந்தபோக்கு 70 கோடிக்கும் அதிகமான மக்களை வறுமையில் இருந்து விடுவித்து உலகளாவிய வறுமைக் குறைப்புக்கு 70 சதவீதத்துக்கும் அதிகமான பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறது.

வறுமைக்குறைப்பில் சீனாவின் வெற்றியை பெரிதும் பாராட்டியிருக்கும் ஜக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகம் அன்றோளியோ குற்றெரல் “சாதனைகள் மிகவும் உறுதியானவை” என்று வர்ணித்திருக்கிறார்.